

העיתון החדש

ה'יפה':
שחיתות בע"מ

תמונות בלעדיות מסע החקירות
בעקבות
בר' כוכבא

מש 101 שנה 10
ד' סיון תשמ"ו
25.8.55
המחיר: 250 מ"ר.

בלי מורא -
בלי
משוא פנים

מערכת העולם הזה

FRONTPAGE

ASIES!

השכונות הספרדית ואיטלקית

רח' גליקסון 8 תל-אביב. מען חברות: פולמפרט' ת. ד. 136, טלפון 26785. פמוציא לאור: העולם הזה בע"מ. רפוט ישראל בע"מ, תיא טל. 23204.

המערכת אחראית עבור תוכן המודעות. סלד ר"ח לצרכי, ר"ח למתברר, ר"ח לנסוע ר"ח המודיע, ר"ח לכותב כולל מודעות פטעם פמלונ ורוננוים ציבוריים אשר אין המערכת מצרית לתוכן ולרעות המובעות בהן, ושאינו

העורך הראשי: אורי אבנר

ראש המערכת: עורך משנה: דוב אימו

עורך כתיב: עורך תכנית: סימה אילן

הכתב הראשי: עמואל פרת

חברי המערכת: משה בראפרים, יחיאל כשן, ניצה נבי, ילי גלילי, רותי ורד, כווי וזבי, יהונתן ורבה זראי, אוסקר כאזקר, אביבה סטן, עמוס קינן, סילבי קשת, אברהם רספורט.

עורכי המהדורה האנגלית: דינאל שטרן, דויד סספורט, ביל פלמן.

הממונה על המהדורה הספרדית: שלמה הררי

עורך דפוס: אריה אריאל

מנהל מבצעים: שלמה אריה

מנהל מעבדה: דוד חמיני

עבור מודעות המתפרסמות תחת הכותרת נבי המכונן עלינו חברי המערכת נבדוק פטעם פמלונ ורוננוים ציבוריים אשר אין המערכת משקפות כשום צורה שהיא את דעות המערכת.

אליפות הצ'זבאט

מערכת העולם הזה מוזכרת לכל אנה המעיניניים לקחת חלק באליפות הצ'זבאט הארצית, ואחריה הען למית, כי עליהם להודרו ול המציא את החומר למערכת תוך השבוע הבא.

באחד הגליונות הקרובים יפורסם מבחר הצ'זבאטים שנשדחו על ידי הקוראים, כ צעד ראשון של התחרות.

אתם טועים, אך סוף סוף אנהו רק בני המזחה... שמואל שיף, גבעולים, הנגב

...והטענות העולם הזה חוזרת... כמבקר מוכר על לציין כי מכנסיה הקצר צרים של הקוראה המר פרוינד הולמים בהחלט את ירכיה החשובות.

אני מניח כי הקוראה החמודה לא תהננד לשלוח גם לי את המונחה. אחרי הכל, במה אני יגדל נרעו מתעולם הזה? אני לא מנדף את הממשלה והמיו מצביא?

האם יש במדינה הזאת דמוקרטיה, או אין? יורם רובינשטיין, תל-אביב

העולם הזה מקווה שיימצאו לו מגינים גם כשבעלת הביקורת אינה מצוידת בזוג גלגלים כה משכנע.

יהם השיעשועים

תוצאות הבחירות להסתדרות (העולם הזה 917) מראות בעליל, שהם היושב בציון, לא בא, ולא יבוא בעתיד. לבחור נציגיו לפי מצע מפלגתי, או דעיון, או אף נקיון כסיים של מפלגה מסוימת, הקם הזה יבחר לפי סימפת המוני רומא לים ושעשועים.

אתם מגלים שחילתה במסודות? חבל על הד מאמץ! בארץ הזאת מכבדים את המושחת, כמוכר, כמבאי שצילת להתשפר משחיתותו. ערוין שריר רה וקיימת דרך להיות הנפילטה פיש", ויהודי הפתין בכבוד שנינו הייב להתעשר.

ומה חשוב אם לוקחים קצת? השככים ישפמו אותו לפי התוצאות, אם רק יש וילת, מכונות, פרוינדור עמוסה כדוסיקרים ומתכות אצלנות, האם לא יאמרו הכבדות, אדם זה הוא חכמה, יודע איך מתנהלים, האם לא יקנאו בו ויכבדו אותו, ויחשבו את עצמם לפשעים ולאיוצפלים נמורים? אם לא יחשבו כך, האם לא תדאגנה לים הנשים שחשבו?

אהרן ברט, תל-אביב

טענה משכנעת

קוראי שבועונכם המוזהם בוראי רחמו מרוב כעס בקראם את הכתבה אידות האשה שבעלה נפטר וזה בעלה מתקש לייבם אותה (העולם הזה 917).

כאחד המוענים במשפט זה, אינני חושב שיש להכחיש זאת כי כאן ניליתם לא רק את הכורות והתסיאצות שלכם לנכי דיני התורה, אלא גם את עניינכם המיוחד לולל בזמני ישראל ולהשמיק ולהטות את הרבנות על חוני הישיב.

כתבתם: "לרבנות הראשית שיש הכרה להניש נדכדם משפט צבירי ככנה מינה גולו, אשר בו יתקרו וינלו את הכלכון יציהום שיש בכבם, ואת ההשפעה השקלית שלכם על אחי הנועד, ולאסוד בהחלט, להוציא לאור שבועון פורנוגרפי זה, ותקוותי היא שקיצכם, אשר יבוא במהרה, יבוא על ידי אנשיכם ואזהורים.

הד ש ע משתבוקי דלל להחלט כאמרו ש שבועונכם הינו מוזהם נבי ושקרני.

אחד הטוענים, תל-אביב

תודת העולם הזה לטוען האלמוני, שהוא בלי ספק גיבור הפרשון טורגן אינשאוטוב עצמן, על הצעת דעה גלויה ובלתי מישוחזת.

רא מערכת הבחירות

קראתי בתצפית העולם הזה (916) על מאמרי האשמות שלי נוד תנועת החרות כאילי הם, הפצצה הראשונה במסגרת מערכת הבחירות של הציונים הכלליים ננד מפלגות שונות: כרו להביא את הדברים על ידיקם כרצוני להעיר: (א) אינני חבר הציונים הכלליים, (ב) מאמרי בהבקר עד עתה, וזהו שייפסקר בעתיד, נכעו מיומתי אני, ולא במסגרת מערכת-הבחירות כל שהיא (ג) הי אשמתי ננד הנפתח החרות זה הולו בעתון הבקר ולא יכתימו מעל במה זו.

יעקב לוטן, רמת-גן

אשאל קוראי "העולם הזה"

עם פירסום תוצאות המשאל קעמוד 19 שד גליון זה, מביעה המערכת את תודתה לכל הקוראים שטרחו למדא את השאלון ולהחזירו למערכת, ובמיוחד לאיתם הקוראים שטרחו טורח נוסף וצירפו לשאלונם חוות דעת מקיפה. תוצאות המשאל, שמויננו באופן מדעי, ישמשו חומר חסר תחלית לדיוני המערכת, ויעורו במידה רבה להזונתם של שיפורים נוספים.

של בי. נצי. בקשר לשריפת עתונים זוכרים? גרשון שטרן, קרית שמונה

על אפם והמתם של הננסים רים של חיפה אני דורש את הי שבועון האחרון!

מינוי 902, חיפה

בקשר לתעמולתכם המופתית על עיריית חיפה ומפא"י, נוכרת בספור שמעתי בהותי בדויה: כלב קטן ומצודע נכה כלפי השמש העומדת במרומי השמים. שאל אותו כלב שני, איך לא הכוש כלב קטן ומלכלך שכמותך להרוץ לשונך כול השמש הנדולה והמהממת הזו? ענה לו הכלכלב, לכלך איתה לא אוכל, או למה אמנע ממני את התענוג לנכות עליה?

ברנטל נורברט, תל-אביב

השמש מסונורת. העולם הזה מעדיף להס' תכל.

אמנם יודע אני כי רכה השחיתות ורבים מעשי הרמיה במדינתנו ומברך אני על אותם הנילוים שעשה העולם הזה כלי מורא וכלי משיא פנים, אולם כמכל עתון ישראלי, כמכל עתון לאופי, אני מצפה לנילוים חיוביים גם כן. כל אותם מפעלים החוציים העשויים בארץ יכילום לספק חומר לי מאמרים חיוביים רבים.

אינני טוען שהייתם צריכים להתעלם מנילווי השחיתות הללו, נהפוך הוא, צריכים וחיבים אתם לנלות מה שנכון, אולם צריכים וחיבים אתם להעלות גם מאמרים חיוביים יותר, לנלות את המסבע על שני צדדיה.

שביאל קמנצקי, ירושלים

עדר מיוחד לפרסומים האחרונים בהקעת הד שחיתות, היות וקרב היום וכו ינו הצ'זבאט את דברו, אם יהיה שלכיון גם להבא לנושאי השחי' תות, ואם לאו, כי אד בילי הצ'זבאט לשנות את המעות. קבלו את הנקודה.

ברוך פרצקי, געתון

...אכן רעשה נעשה לה עיריית חיפה אחרי פרסום המאמר. בן זעמו של אבא חושב נכר, אד לא על המאמר ה"מוזהם" הזה, אלא שכלל זאת קיימים בישראל חושפי אמת בלתי-משודרים על שכלל זאת נשארה חלקה טובה אחת, שעליה לא פשה נעט חוקי החירום הבריטיים הקיימים ענד בארצנו בחכות הממשלה העברית.

אמנם אין לתמה על רחיתת דמו של "אב חיפה" כשמרורו ורבו בונדוריון הכרוי לפני כי שלושה חודשים, לפני עורר שבועון מכוסים, שי ברצונו לשנות את העתונות ה"מוזהמת" יתרי קובת".

יצחק הללי, ירושלים

הני חושבת שאולי יש בעירייה איזה שליא שחיתות, לא בצורה כזו כמו במאמרים, אם יש לראש עיריית חיפה, מר חושי, מתנדים, צריך לזכור שעכשיו תקיפה של בחירות ולא צריך לפעשות תעמולה למענם על ידי השמעת הירבי.

היית' מאד רוצה שתדפיסו דברים אלה אה על פי שאינני אלא בת 11.

יעל אברמוב, חיפה

לרגלי הביקורת

...לפי דעתי אינכם צריכים לפנינור, אפילו אם המבקרת היא כה נחמדת כמו הקוראה תמר

הקוראה תמר פריינד

פרוינד, שצירפה את תמונתה למכתבה-הביקורת שלע ננד העולם הזה (917). עתונכם מדבר בי ערכם.

ככל זאת אני חושב בי כדאי שאציע את עצמי להוכיח להנ"ל את איצודקת דבריה. במקרה ותעבירו לה את כתובתי ותוכן מכתבי, היא תענה בחיוב, אנסה להוכיח לה ולשכנעה בצדקתכם. אני קורא את העתון בקביעות כבר למעלה משנתיים והוכחתי את עצמכם. לפעמים אמנם

מה קרה לכם ורחמי הצדק והיושר, האם נפלתם על הראש וכתבתם את עצמכם לתעמולה וזה של מפלגה מסוימת?

אויה לכם! האם אתם חושכים שגיליתם את אמריקה? פרשת חיפה ורחובות ידועה זה מכבר, ככלל, לכל המאמרים יש ריה של בחירות ככדי לקרוא תעמולה זולה אשר יזקקה לתענובם!

איש פלבר, קרית אונו

מה ברוך גדל חושב לו? אחרי נילוי אמת זו הוא חושב להשאר חי? ואתם, אתם לא פוחרים לכתוב דברים אלה? שכחתם איפה אתם חיים? לדעת' האיית אתם מהא אחרו. מצרפים אלי שני חברי לעבודה שרד עכשיו קראו את דבריו

מה ענינו של צילום זה? ולמה הובא בשער המאמר? הרי הצילום הזה — במידה ידועה — קודש הוא. הרי הוא מימי ההגנה מימי המאבק הגדול שלנו על חיינו ועתידנו, בי עמוד אבא חושי כאחד מראשי ההגנה בחיפה בפני אימות וסכנות מוות".

ידידי משורר-החצר. אתה טועה טעות מרה. הצילום אינו מימי המאבק הגדול שלך ושל אבא חושי על חיינו ועתידנו. אין בו גם שום פגיון, אלא רק תיק של ניירות, זה פשוט צילום שזולם עליי של העולם הזה לפני שלוש שנים, בשעת חיבור הכתבה הראשונה על ראש עיריית חיפה. אתה מוזמן למערכת להתבונן בננטיב.

בורלא הוא רק אחד מרבים אשר חשו להגנת ראשי-עיר ושרקע אהבתם (וחכמתם) מפוקפק, מזה כמה ימים מתפרסמים בעתון גים שונים מודעות של מאות לירות כל אחת (מכספי המועלים) בנוסח אחיד כמעט, של גיפים ציבוריים שונים הקשורים גם הם, כמו מנהיג וכולי חיפה, "לחיים ולמות עם ראש עיריית חיפה". וזהי רשימה מעניינת: כל ועדיה-הפועלים שמונו עליידי אבא חושי, עסקני הסתדרות המורים בחיפה (היש תכ' נית לשיכון נוסף על הכרמל?) ועוד ועוד. כל אלה הקרו ומצאו כי אין שחיתות בעיריית חיפה. אין הם זקוקים למסקנות מבקר המדינה, שאפילו אבא חושי עצמו היה נאלץ לקרוא לו.

כסך הכל: אישור היתך לטענה היסודית של גילויי העולם הזה, כי בחיפה שולטת לא עיריה, אלא דיקטטורה אישית בנוסח "כל אנשי המלך".

אורי אבנר

מכתבים

"דבר" את קוראיו לא להאמין להומר שמפרסם העולם הזה, חומר המסוסק על ידי הציונים הי כלליים ומצויים מפא"י בחיפה. מרוע חדר שרת ומחר לשאלו את הציונים הכלליים ככנסת אם הם ספקו לכם את החומר?

איה מין פחד מביד מפני נילוי פרשת השחיתות שהשחקנים הראשיים בה הם הפרולטארים עבי הכרם של מפא"י?

מרוע לא תנישו תביעה משפטית ננד אימוי מפא"י הדרו ייכר?

ובינתיים, על תרענו מזכיו אורים עשנים אלה, ככרו את סימאתכם — בלי מורא, וכלי משוא פנילו!

וישר כוח.

חגי קיזלוב, קריה מוצקין

מה קרה לכם ורחמי הצדק והיושר, האם נפלתם על הראש וכתבתם את עצמכם לתעמולה וזה של מפלגה מסוימת?

אויה לכם! האם אתם חושכים שגיליתם את אמריקה? פרשת חיפה ורחובות ידועה זה מכבר, ככלל, לכל המאמרים יש ריה של בחירות ככדי לקרוא תעמולה זולה אשר יזקקה לתענובם!

איש פלבר, קרית אונו

מה ברוך גדל חושב לו? אחרי נילוי אמת זו הוא חושב להשאר חי? ואתם, אתם לא פוחרים לכתוב דברים אלה? שכחתם איפה אתם חיים? לדעת' האיית אתם מהא אחרו. מצרפים אלי שני חברי לעבודה שרד עכשיו קראו את דבריו

אורי אבנר

בימי הביניים נהגו הדוכסים אנטי-החיל להחזיק בטירותיהם משוררי-חצר. תפקידם של אלה היה פשוט: הם אכלו ושתי על חשבון הדוכס, גרו במרתה ותיארו בשירים לזהטים את גדולתה, רחמנותו, אומץ-לבו, יושרו וחכמתו של הדוכס.

היורה בורלא איננו משורר-חצר, אין הוא חי חס ושלום על חשבונו של אבא חושי. היא רק קיבל ממנו דירה על הרה"כרמל, בעלת שלושה חדרים, הול ושתי מרפסות, ללא תשלום שכר-דירה, כלל החיים, דעותיו הפוליטיות הן בחדאי כנות, למרות שאינן מצריות לו כלל וכלל למצוא שוק נרחב יותר לסחירתו הספרותית בעתונים וברדיו הפתוחים רק לסיפריים-מטעם.

אולם כל זה רק דרך אגב. אין אנו חוש' שים, חס ושלום, שיש קשר בין העובדות הנ"ל ציוני וציונותו הספרותית האחרונה של יהודה בורלא, שפרסמה השבוע מעל עמר די דבר. אם מגמגם בורלא מרוב התפעלות ככתבו על אבא חושי, אם הוא משמץ את העולם הזה במלים הלוקחות ישר מן המלון של נער-רחוב ספרותי — מרוע נאמין שהו מעין תשלום של שכר-דירה לדירה-לא-שכר?

יתכן שסופר אחר באותו מצב היה נוהר יותר, כדי לא לתת למבקר-הפרה לבריות, יתכן שסופר אחר גם היה מתחלה, תחילה, על מה הוא מדבר, כי הנה נרעש ונרגש בורלא המסכך על נבזות העולם הזה, ששם ליד מאמרו על חושי תמונה מסוימת. מילל בירלא:

"ליד אותו מאמר הובא צילום: ראש העיר אבא חושי עומד במארב, ופגיון בידו.

חיפה עיר פראזות

אכן, מאמריכם על חיפה (העולם הזה 917) ורלאה) ומוריו המבצ לאמיתו: רעש של פרסומת, כרויים ופראות נכונות מצד אחר, והתכצרות של כנסיה טוטאליטארית מצד שני, התפעלו יותר מדי מרעש פרסומת אמריקאית. עכשיו אנהו נאלצים לשלם את המחיר.

יהושע ברג, חיפה

...אני אב לשלושה ילדים, לכן נאלצתי להצי טרף לחיות המשמיוצא אתכם. אולם איני יודע שכתבתם אמת כרושה, ואני מכבש את סליחתכם. ידעו לכם כי רוב פקדיו העיריה עוקבים אחרי מעשיכם שהכרעה אילמת. מי יתן והיינו אמיצילב כמובס... (נ.כ. השמירו מכתב זה, כתבהיר מוכר).

פקיד עיריית חיפה

סוף סוף הוקע ונתגלה: יום הפרה מכוח את הנוכחיים והננסטריים מנכס למנוע את הי פגת העולם הזה בחיפה.

אנכ, מבחינה משפטית: האם אין אתם יכרי לים להפנות את החומר לרשות משפטית ממשל? חית כדרישה שתכנס עליו משפט ננד הנוכחטריים אחרי מעשיכם כמובס... (נ.כ. השמירו מכתב זה, כתבהיר מוכר).

שמחתי לקרוא כי עקב מאמרכם על כנר-הבקר (העולם הזה 916), הוענו, הענינו, בכנסת דן מרגלית, תל-אביב

מאשלים אותכם בהשמצות ואימים, ומנישים נדכדם... תביעה משפטית" ומצד שני מזהיר

אישי בהחלט!

**לכבוד
ביקבשי גמאל עבד אל נאצר,
שיכון הקצינים, מחנה עכסיה,
קאהיר, מצרים.**

ביקבשי גמאל

הרשה לי לפנות אליך בדרך בלתימקובלת זו, מאחר ששרותי הדואר בין ארצותינו עדיין אינם מועלים כתיקונם.

לצערי לא התודענו איש אל רעהו אישית, אולם נפגשנו כמה פעמים בטווח קצר מאד. בגלל נסיבות בלתירלויות בנו נתיימו פגישות אלה בחושך, דבר שמנע היכרות. דומני שהראשונה בפגישותינו התקיימה במשלת 105 ליד נגבה, שם נפצעת אתה, והאחרונה מל התל של עיראק אלמנשיה, שם נפצתי אנכי. נוצר, איפוא מצב של תיקו, ותקוותי היא ששני טינה אישית לא נשתמרה.

אודה, שהייתי אחד מאלה ששמחו שמחה כנה בהודע להם כי אתה ביצעת הפיכה בארצך. בימי הקרבות למדנו, חברי ואני, לכבד את החייל המצרי ואת הקצין המצרי, כשם שלמדנו אתם, ממול, לכבד את חברי.

הנה, אמרתי לעצמי, הגיע לשלטון בארצו, זו הפעם הראשונה בעולם, חייל קרבי אמיתי. לא פוליטיקאי מושחת הנואם על מלחמות, לא מנהיג הרואה את המלחמה כמישחק של סיכות צבעוניות על גבי השפה, אלא חייל קרבי אשר זכרונות מסויימים חרותים בזכרונו לעולם ועד.

ציפיתי במתיחות רבה למעשיך בשלטון. כנאה לחייל, סילקת מארמונות השלטון את הכנופיה המושחתת, שחיה חיי הוללות במועדונייה של קאהיר, שעה שאתה ותבריך וזחלתם בין גדרות-התל בחזית הכרות על רצונך לשפר את מנת-חלקם של הפלחים, לחק להם אדמות-בת-ליון, לחסל את האתונות הגדולות, למגר את המדבר.

יצאת למאבק נגד הכיבוש הבריטי, וסילקת את הצבא הזר מאדמת מולדתך. כבן של אומה אשר נאבקה אף היא מאבק מר לגירוש האוקופנט הזר, שמחתי. שמחתי גם כשנודע כי הצלחת להנחיל לארצך נצחון מזהיר — חתימת ההסכם לשיחרור הסודאן. מי הגילוס דרושים לעובדי אדמתכם כשם שמי הירדן דרושים לעובדי אדמתנו, ואיחוד בקעת-היאור היא מטרה נעלה, חיונית ומוצדקת, ממש כמו שיחרור עמי אפריקה הצפונית ממערב לארצך.

מכז זה אפשר היה להסיק מסקנה מעורדת מאד: הנה נמצא מנהיג מצרי הוזהב בדרך הקשה, שאינו מבקש הרפתקות זולות כביכוד בארץ כנען, כפי שעשו מנהיגים מצריים בה רבים במרוצת הדורות, אלא הרואה את הבעיות האמיתיות של עמו על חופי היאור.

מפי ידיד משותף למדתי כי עוד בימי הקרבות ראתי בעין חדה את הסיבה האמיתית של מלחמת-סיני: שאיפתם של כובשים זרים לסגל את המרחב על מנת לשלוט בו, להקים עם מוד עם כדי להבטיח את המשך המצב הקיים של עוני ובורות, שלטון פיאודלי ודיכוי עממי. קראתי מאז את דבריך בעתונתך, ונוכחתי לדעת שאמנם זו דעתך הכנה: הושטת יד לאותו אדם דגול מרבבה, ג'והראל ניהרו, סרכת בתוקף למכור את עצמך לאחד משני הגושים העולמיים היריבים, יצאת תוצ' נגד הסכסכה-הבגידה התורכית-יראקית, וגילית את רצונך המוצק לצרף את מצריים לחגורת-השלום של עמי אפריקה ואסיה — תקות שוחריה-השלום בעולם כולו.

בכל מעשיך אלה היו אהך לבבות מיטב בני עמי, ובראש וראשונה לבבות יריבך מאתמול, לוחמי החזית. כי הנה אישרת במעשיך שאין דבר אחילי יותר ממלחמה בין ארצותינו, שהנה נוצר לא רק רקע לשלום פורמלי בין שני העמים, אלא הבסיס לשיחורף פעולה אמין ואמיתי, שאינו מתבטא בסראנות והכרזות ריקות, אלא באינטרס לאומי מוצק. כמוך, אין אנו רוצים להיות מכשירי בידי שום אימפריאליזם, לא של הגוש האחד ולא של הגוש השני, כמוך, רוצים אנו בסילוק הבסיסים הזרים מכל רחבי המרחב, כדי למנוע את הצפת המרחב בגל הקודר של מלחמת-עולם. כמוך אנחנו, בני אסיה הגאים על תרבות אבותיהם השמיים, בני אסיה, רוצים להושיט את ידינו לעמי אפראסיה, להגברת השלום.

ומוד כל זה: האכזבה הגדולה. המוקשים מתפוצצים כגבול החוצה בין ארצותינו, חייזים נופלים מכאן ומכאן, מלחמה-זעירה ארסית נערבת לידה-לידה, לשמחת הזרים, והשלום בין עמנו נראה רחוק יותר מתמיד.

כותב מכתב זה אינו פוליטיקאי, אין הוא שייך לשום מפלגה ואין הוא מתגעגע לכיסא בכנסת. בהודמוניות בלתי-ספורות יצא עתון זה למען שיוון גמור לאורחי ישראל העוביים, למען איחוד שמי ברחבי המרחב. לכן מקוה אני שיש לי זכות כל שהיא לצפות שתאמין בכנות לדברי הבאים.

קודם כל, אל נא תטעה בהערכתך אותנו. לא החולשה מדברת מתוך גרונונו. אנו שואפים לשלום בכל נימי לבנו, אך יקרה לנו ממנו החרות הלאומית. אם נילץ שנית לצאת ולהילחם, כשגבנו אל הקיר ומאחורינו השמים והילדים של ארצנו, נילחם.

נילחם גם אם נילאץ לעשות זאת כדי לפרוץ את דרכנו אל האוקיינוס ההודי, אל היבשת האסיאתית אשר לה נתון לבנו. מבטנו שלוח שלוח לנמל אילת, כשם שמבטך תר אל מעיינות היאור, ואנו נילחם למען זכותנו לפתוח דלת זו אל הכשרות קרב. אם יהיה הדבר בשנה הבאה או בחודש הבא: נילחם. כאירצונו, כלב דואב, בצער עמוק על סיכסוך מיותר וחסר-תכלית, אך נילחם.

אתה היודע כי לא תיתכן מלחמה אחילית יותר מאשר זו המאיימת בגבול סיני. אין לך מה להרויח בה. אין לנו מה להרויח בה. כולנו נפסיד.

אין אנחנו כה תמימים שנאמין כי כל האשמה למצב הקיים רובצת כולה על צד אחד, וכי כל המאמצים לתיקונו חייבים לבוא רק ממנו. שני צדדים יוצאים למלחמה, ושני צדדים חייבים לערוך שלום.

אין אנחנו דורשים מך לבגוד בצרכים הלאומיים של אחיך, עמי ערב. אולם אנו דורשים מך להנהיגם בדרך שאיש אינו מעז לצעוד בה ראשון, אך שכולם יודעים שהיא הנכונה. **שני סרטנים מרעילים כיום את גוף המרחב: סרטן מצוקת הפוליטים, וסרטן רצועת עזה. את שניהם יש לרפא בעת ובעונה אחת.**

כל לוחמי ט"ח אתראים שצוקת הפוליטים, ורק כולם יחד, במאמץ משותף, כנה וחדור רצון-טוב, יכולים להסוך גלעד זה של רשע מרחבי לסימך-דרך בורכנו לשותפות שמית.

אמרת זה עתה שאתם חוששים מפני התפשטות צבאית של ישראל במרחב. התמרמרת בשבוע שעבר על הממות הקוראות לכל פלסטין בשם "ארץ-ישראל". בכל עם יש רודפי הרפתקות ושואסי-מלחמה, כשם שבכל עם ישנו רוב גדול של מבקשי שלום. השאלה היא שאלה של הגיון קר: מתי קר יותר לססריה-המלחמה למכור את סוחרתם, גם אצלכם וגם אצלנו — בשעה שחיללים הרגים על הגבול, או במצב של שלום ומסחר הודי? ומה ערובה טובה יותר מפני התפשטות צבאית, מאשר מסגרת מרחבית של שלום ושותפות, שתבטיח צימצום הדרגתי של הזיון משני עברי הגבול ותאפשר לכם ולנו להשקיע את הדולארים היקרים בטראקטורים במקום בצנטוריונים?

ביקבשי נכנוד! בכתיבי מכתב זה מונחת לפני תמונתך עם ילדיך. דומני שהסכנה

הצפונית לנו במצב הקיים הוא שקם בנינו מסך-ברזל נפשי. יתכן שנתחל להכיר זה את זה, שנחשב חישובים הריסכנה על איהערכה נכונה את הצד השני. אם יימשך מצב זה, צפוי לכודנו עתיד קודר. כמה זמן עוד נותר לנו עד שנצבי זה מוד זה סודלות של תותחים אטומיים ושדות-המראה של קליעים מונחים, שישארו את משען המוות מתל-אביב לקאהיר ומאלכסנדר-ריה לחיפה? מי ערב לכך שבסיבוב הבא לא יצטרכו אחינו הצעירים לדחום כתנאים אשר לעומתם ייראו קרבות נגבה וכים פאלוגיה כמישחקי-ילדים?

הבט אל הפיראמידות, מזכרת נעדה זו לגדולת עמך. פעמים כה רבות נפגשו אבותינו בשדה-הקרב, ותמיד היה הזר הנהנה. מרוע לא תחיה אתה האיש שישמל בספרי-ההיסטוריה את המיפנה הגדול?

שלחו הצ'כים את הנוסח המתאים, ביקשו למלאו, לתתם עליו ולשלחו חזרה לצ'כוסלוביקיה.

מאז ניסח ראש-הטקס במשרד-החוץ, קצין חיל-הים במילואים, ד"ר מיכאל סימון, איגרת אמנה רבות. ענייני הטקס, לפחלה, התנהלו למישרין במשרד-החוץ. עד שבשבוע שעבר שבה ונכשלה מחלוקת-הטקס שוב.

הנשיא יצחק בן-צבי הביע את רצונו לצאת לחופשה על סיפון אנייה ישראלית. החופשה אורגנה באופן שהנשיא לא ירד במלטים, שכן ביקורו של נשיא במדינה זרה דורש גיונוני-טקס רבים. זמן קצר לפני שהגיע ה' נשיא לנמל גינואה באיטליה, שינה את דעתו, ירד לנמל. מרט לנציני ישראל במקום לא ידע איש על בואו. משרד-החוץ האיטלקי החליט להתעלם מהביקור אשר לא קיבל עליו הודעה מראש.

האיש הנערך במרסל חזרה המרשה שנית, הנשיא נתקבל על ידי הנציגים הישראליים. ההודעה היחידה שנמסרה לצרפתים: תשדורת מטעם רב החובל של א/ק נגבה למנהלת נמל-מרסיל, מספר שעות לפני ה' מאורע. שלטונות מרסיל ערכו את טקסי קבלת הפנים על דעת עצמם, מאחר שלא הספיקו אפילו להתקשר עם משרד-החוץ ב' טאריס.

כאשר חזר השבוע הנשיא למולדת ונתקבל ב'21 מטחי תותחים, לא הבין איש כיצד אירע כשלונו זה. ההסבר היחידי המתקבל על הדעת: העדרו של ראש-הטקס ד"ר מיכאל סימון אשר כקצין-מילואים ליחה את חיל-הים במסע האניה א/ק משגב לדרום-אפריקה.

בי. ג'י. מר ישראל 1955

אמשר להכיר אדם לא רק על פי הדינאים שהוא בוחר בהם, אלא גם על פי הדוגמאות ההיסטוריות שהוא מרימן על נס. החל מן החודש שעבר, ישנה דרך קלה לכל אדם ה' מבקש לנחש כיצד רואה בי. ג'י. את מקומו בהיסטוריה, ולמי הוא רוצה להידמות. די לו אם יפתח את התנ"ך, יעיין בספר סליכים ב' ודבריהם ב', יעבור על הקטעים המוק' דשים לעוניהו בן-אמציה.

המאורע שהפך את עוניהו משם במחברת של תלמידי כיתה ו' לדמות לאומית אקטור-אלית היה נאומו של בי. ג'י. ביום העצמאות (העולם הזה 916), בו תרים על נס ארבעה מגיבורי ישראל, כמוסת לימים אלה: אברהם בן תרה, יהושע בן-נון, דויד בן-ישי ועוניהו. כמעט איש לא שם לב לשם הרביעי.

אחד ששם לב היה ח"כ עקיבא (הגנר הקרח) גוברין, איש האיגוד המקצועי שהנהו כיום מועמד רציני לתפקיד מזכיר ההס' תדרות, אם מרכזי נמיר יהיה שר העבודה בממשלה הבאה. כי היה לו חלק בהעלאת עוניהו למקום רם זה.

התחרות על המקום הראשון. למ' חרת הקמת צהל וגאום בי. ג'י. בטכס הש' בעת אלפיו, התערור גוברין, ביקש את בן-גוריון לתקן את העוול ההיסטורי ש' נעשה לאחאב בן-עזרי, מלך ישראל, שהוש' מץ קשה על-ידי עזריהו בן-אחז, אף שמת מות גיבורים כשדו-הקרב.

חליטת המכתבים (באמצעות רצים מיוחדים ודוחפים) פיתחה את המחשבה ההיסטורית, ומן הסתם המריצה את בי. ג'י. לשקוע בחקר ערכם היחסי של מלכי ישראל ויהודה. נאו' מו באיצטד הבהיר עתה שפסל סופית את מועמדותו של אחאב למקום הראשון, הע' דיף עליו את עוניהו — מסקנה שגם עקיבא גוברין הגיע אליה לפני כמה חדשים. אחאב המלך יצטרך להסתפק, לפי שעה, במקום נידח ברשימה.

כובש אילת. מיהו מר ישראל 1955? עוניהו המלך בגיל 16, אחרי שנרצח אביו בלכיש, והוא מלך 52 שנה. הוא לחם בס' לשתיים ובערבים, סרץ את תומת גת (כיום עיראק-אל-מנשיה), יבנה ואשדוד — שלושה שדות-קרב של מלחמת תש"ח. הוא בנה מח' דש את אילת, וישיבה ליהודה" — מיצע שגם בי. ג'י. מתנאה בו. הוא צוין בספרוש כאוהב אדמה, שחצב כורות (מים) לרוב.

הנקרא כן בספר דבריהם ב', פרק כ"ו. ספר מלכים ב', פרק ט"ו, קורא לו בשם עזריה.

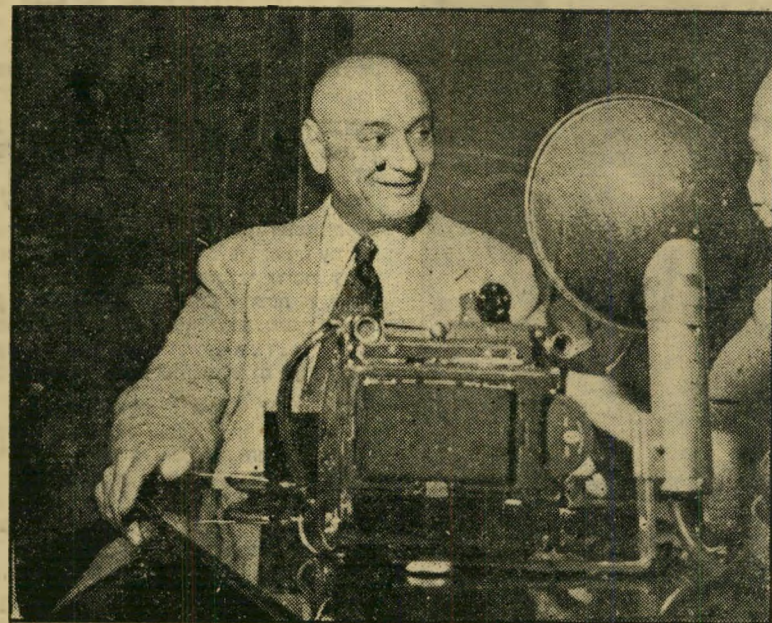
העם שרת מול עזה

בגיורת כיסופים רעמו התותחים. הם היו כיוו את אופיה של שיטה צבאית: תגמול מקומי מידי, דבר המצריך כינונות קרבית מתמדת, כושר-החלטה מהיר. זו הפעם השניה תיך ימים מעטים בא התגמול מיד אחרי ה' התקפה המצרית.

זה כמה חדשים ניסו עתונאים מסויימים, וגם כמה עסקני מטלגות, לצייר תמונה של גיגוד יסודי בין דויד בן-גוריון ומשה שרת. יודע-ידבר ליגלגו תמיד לפרשנים אלה: הם ידעו כי שני האישים זהים בתפיסתם הכל' לית, וכי רק גחנים של ביטוי יטמפרמנט מבי' דילים כיניהם.

רכבת לקאהיר. מי שסיפק בכך, יכול היה השבוע לעיין לא רק בדיעות מן הגבול, אלא גם בראיון מיוחד שנתן ראש-ממשלת ישראל לשבועון האמריקאי ניוס-וויק, וש' פורסם מול ראיון מקביל עם גמאל עבד אל-נאצר. גם האקטיביסטים הקולניים ביותר לא יכלו למצוא בו פגם.

הודיע שרת: המצרים איכדו את זכותם על רצועת-עזה מאחר שהפרו את תנאי הסכם

היסטוריון-חובב גוברין על ערוז ושות'

שביתת-הגשק, שהקנה להם זכות זו... כסופו של דבר, יצטרכו המצרים לפנות את הרצועה. איננו מעלים את הבעיה עתה. אולם עליהם ל' הבין כי איכדו את זכותם.

בצד הכרזה תקיפה זו, שגם בי. ג'י. לא העז עד כה להשמיע כמיה, רמז שרת על הצעות ישראל לשלום מרחבי: יצירת קשר ישתי לתחבורה בין ארצות ערב (היינו בין מצריים וירדן), כסוף תמיד לשמירה על מלוא השלמות והריבונות של ישראל, הצעה נוספת: חידוש תנועת-הרכבת בין קאהיר וביירות (דרך חיפה), יצירת קשר בין חיפה וממלכת הירדן.

המועמד השני. במקום לדבר בלשון איומים, דיבר שרת כשפה חלקה. אולם ה' איום הזדקר מתחת לרוך: "אם קיים (אצל הערבים) פחד שמא לא תרצה ישראל ל' הישאר בגבולותיה הנוכחיים, הרי זו צריכה להיות סיבה נוספת בעיניהם לכרות שלום עם ישראל, להקשות עליה להשתתף על גדותיה ולהתפשט. דבר אחד הוא לעבור קו של שביתת-הגשק, דבר אחר לקרוע הסכם של שלום."

שרת סירב לרמוז מי תהיה, לדעתו, ה' מדינה הערבית הראשונה שתכרות שלום עם ישראל. אולם הוא אמר בפירוש מי תהיה השניה: לבנון.

הנשיא

האיש שלא אהב מקסים

עם קום המדינה הותורה איגרת האמנה של ציר ישראל בצ'כיה, אהיד איבראל (אבראל כיום) למשרד-החוץ הישראלי הצעיר. הסי' בה: נוסח האיגרת לא התאים לנוסח המקר' בל. כדי להקל על חכריהם למקצוע בתל-אביב,

פנייתו של שגריר ספרד בארצות-הברית לנציגו ישראל, לשם כינון יחסים דיפלומטיים בין שתי המדינות לא תענה. משרד החוץ לא ידון על יחסים עם ספרד בטרם תתקבל מדינה זו לאר"ם.

השלב הראשון במערכה על פתיחת דרכי-המיסחר עם יבשת אסיה יתחיל הקיץ. חברה ממשלתית-פרטית מתכנת שירות אניות תקין עם מדינות ידידותיות במזרח-אפריקה ובדרום-מזרח אסיה.

הסיכויים לשיווק מלח בכמויות ניכרות למדינות המזרח הרחוק, ובעיקר ליפאן, בורמה ואינדונזיה, עלולים להתגשם. ניסוי בריכות-האידי באילת הצליח וחברת מפעלי המלח בעתלית מתכנתת הקמת נמל-מלח במסגרת התוכנית הגדולה להקמת נמל באילת.

צמח לביקורי אישים חשובים ביותר בחצי השני של השנה הנוכחית. הצלחת בקורי חברי הפרלמנט הכריטי ביותר משרד-החוץ. הניעה את מתכנני ההסברה הישראלית להפעלת תוכנית הבקורים לגבי אישים בעמדות מפתח במדינות אחרות. את שורת הביקורים יפתח נשיא צרפת לשעבר, וינסט אוריו.

זרם העלייה הקטן מברית המועצות והרימוקרטיות העמ-מיות יגבר בחודשים הבאים. במשך חצי השנה האחרונה עלו 100 עולים מברית המועצות וכ-400 עולים בקירוב. עלו ארצה מהדימוקרטיות העממיות.

התקרבות איראן-עי-ראק תחת חסות ארצות-הברית עזוזה לחוג נצחון-הדרש תחת חופת הנשואין. בבגדאד רווחת הדעה שאחרי נשואי קרוב, חוסיין מלך ירדן, מתכוון גם המלך פייסל העיראקי ליצור לו משפחה. המועמדת: הנסיכה שאחי נאז, בת שאת פרס מוחמד ריזא פח' לוי.

רשימת מפא"י לכנסת תכלול בין המישים השמות הראשונים לפחות חמישה שמות של צעירים. סיכויי צעירי מפא"י גברו לאחר שהבלי-מרו' ציס במפלגה, הצטרפו לצעירים, לשם מאבק משותף על שריון מקומות בטוחים בכנסת.

אותה שעה מתברר כי מ' טה הדור הצעיר של מפא"י ישאר מטה של קבע. המטה, שהוקם על ידי אלחנן ישי, עוזרו של בי. ג'י., לשם ארגון תעמולת הבח' רות בקרב הצעירים, יהפוך לתנועת הנוער הרשמית של מפא"י.

בן ציון חורבין, ראש עיריית רחובות וישאר המועמד מטעם מפא"י לראשות העיריה גם בבחירות הבאות, למרות כל גילויי השחיתות בעירייתו. מפא"י תעמיד, בראש הרשימה, כפי שהוסכם, את מנהל המרכזה-התקלאי וראש יכון-חקל, יהודה חורין, אשר יתפטר מיד לאחר הבחירות, ימסור את מקומו להורביץ, השני ברשימה.

עשרות מעובדי מרכז חכרת-האשג בירושלים, ועמדו בעוד חודשים לפני הברירה: לעבור לכאר שבע או להתפטר. הנהלת החברה החליטה עקרונית להעביר את משרדה לברית-הנגב. ראשון לעוברים רב'אלוף מודכי מקלף. מנהלה החדש של החברה, שנתפס לעניין הנגב, תבע מיד עם הכנסו לתפקידו, את בנית עיר-הכורים דימונה ליד מעלה העקרבים.

נראה כי משכורות הימאים לא יועדו, ללא שינוי עמדת הממשלה. חברת שהיצים מוכנה להעלות את משכורות ימאיה בתנאי שההסתדרות (ובעקיפין הממשלה) יסכימו להעלות את מחירי ההובלה של הסחורות המובאות והמוצאות מהארץ.

ייעשה נסיון חדש להקמת חברת סרטים ישראלית-אמרי-קאית משותפת לכשיחזור משה (מוישי) פרלמן, לשעבר ראש שירותי המודיעין, לישראל בחודשים הקרובים. פרלמן נפגש בשהותו בארצות-הברית, עם רוב מפיקי הסרטים האמריקאים ששם נזכר במדריך ההוליוודי.

שני בתי קולנוע-ענק יועמדו לרשות הקהל התל-אביבי והחיפאי בשנה הבאה. חברת פוקס המאה ה-20, שצברה סכומי כסף גדולים בארץ, תוציא את חלקו הגדול על הקמת אולמיי-ענק, בני 2000 מקומות ישיבה ומעלה. בבנין בית-הקולנוע הראשון בתל-אביב יוחל בחודש יולי הקרוב.

תיאטרון, זירה-יחדש את הצגותיו בחודש הבא, לאחר הפסקה של יותר משנה המחזה הראשון שיוצג בבית ציוני אמריקה: דלתים סגורות לסארטר.

קבוצת כדורעף בוגרית תגיע הקיץ ארצה, כאורחת הקיבוץ-הארצי. מטרת בואה: אימון הקבוצות המקומיות וסיגול שיטות משחק חדשות.

עוד לא אבדנו

את המכנסים...

על אף הידיעות המטעות כי הבדים שהוקצבו במיוחד בעזרת הממשלה נעלמו — נמשכת בא. ב. ג. מכירת המכנסים המיוחדת. מכנסים מאריגי יצוא מעולים במחיר 17.700 ל"י ו-19.900 ל"י להשיג בבתי ההלבשה של א. ב. ג. בתל-אביב, ירושלים וחיפה.

בית ספר תיכוני בביתר!

התכנון לבחינות הבגרות בביתר ובומנך הפנוי, בהדרכת חלוצי שיטת החוראה ככתב בישראל. הודות ל-25 שנות נסיון בהוראה, יש לאל ידנו להכשיר כראוי ולהבטיח את הצלחתן המלאה בבחינות הנערכות מטעם מחלקת החינוך.

פנה מיד לקבלת המדריך המקצועי המכין לקראת

בחינות מוקדמות בחינות בגרות

אשר יוספק לך חינוך וכלל כל התחיבות אל:

המכון העברי לחוראה והשכלה בירושלים

רחוב בן-יהודה 2, ת. ד. 1259 מיסודו ובספקו של

המכון הנריטי

משרדי באיכס תל-אביב: שד' רוטשילד 15 חיפה: רח' הבנקים 5 נתיבה: רח' הרצל 19 צפת: רח' כנאוק 28.

נא לשלוח לי חינוך את המדריך לקורס

שמי

כתבתי

הילדה אינו יודע וכי הילדה תלך לאיבוד בארץ זרה. מאז הוצף משרד הפנים בורם מכתבים של קרובי הילדה, המבקשים להניח לה להי-שאר בישראל. שר הפנים הבטיח רשמית בכנסת כי הילדה לא תגורש בכוח אם הוריה לא ימצאו.

ביום שישי שעבר הודיעה המשטרה כי הירדנים מצאג את הוריה של נגילה. לטיפה קיבלה פקודה להביא את הילדה למעבר מנדלבוים ביום ראשון בשעה תשע. **מה אשמת הילדה?** הפגישה המש-פחתית לא היתה מאושרת. נגילה לא זכרה את אביה, היא ככתה, ניסתה להימלט חזרה לשטח ישראל. כששאל אחד הקרובים מדוע אין סעיד, אבי נגילה משאיר את הילדה בישראל, השיב הלה: "המשטרה הירדנית לוחצת עלי שלא אשאיר את הילדה ברשות הישראלית". הזמן שהוקצב לפגישת המשפחה הסתיים. הילדה הלכה בעקבות אביה, כשהיא מסתכלת אחורה כל עור יכלה לעשות זאת.

עתות

חד גדיא

הודעת ראש עיריית חיפה כי לא יגיש משפט נגד העולם הזה. (החל את המין האנושי). כדי שלא לתת פרסום לזאתו עתון משמין, עור-רה הד מברח פחות או יותר בלב-בות רבים. אך שום איש לא הגדיר את הבעיה ביתר עמקות מאשר א. (אפרים) קישון. בעל המדור. חד גדיא-ב. מעריב. תחת הכותרת: רק לא נאכד את העשתות-כתב קישון. בעברית המיוחדת לו:

באחד הטורפים האלה מקישים על דלת מעוני והנה ד"ר בריבוצו מדרוש על ה-מפתן, ובעיניו מגור נעלם. הושבתיו בכסא נוח על המרפסת ועל כן מסר לי אורחי גליון עתון ופלט בצרידות: "קרא!"

ברבצוץ הבריון המושחת גנב 40.000 לירות מקופת העיריה! — קראתי בעתון. תחת הכותרת הניל השתרעה ריפורטאז'ה מעניינת על אודות ד"ר בריבוצו, שהוא, כב-יכול, בתור מנהל המחלקה הסוציאלית, מקבל משכורת של 256.050 לירות ברוטו בלבד, ובכל זאת קנה לפני כחודשיים מכונית ה"רויסי-רוויס" חדישה בשלושים ושישה אלף לירות. מניין האמצעים לחוליגאן? — שאל העתון והמשיך: — "אנו מיד נאמר מניין לו! החרק המאוס הזה פשוט שבר ב-35.23 את מנעול הקופה הסוציאלית של מחלקתו וסחב מתוכה 40.000 לירות בשטרות יבמוטות זהב, המנוחל שם במקום המטמון הגזול — קבלות מזויפות מאת אלמנות ויתומים מדומים, אחר כך חילק עשרת אלפים לירה בין הממונים עליו, ואילו את אחד המנהלים, שסירב לגעת "בחלקו" ב-שלל, מאחר שמצא אותו קטן מדי, הרעיל ברבצוץ בציאנקאלי שנגב מחסן ק"ת, שהתפרץ אליו קודם לכן. עד מתי ייסע העכברוש הנבוה במכונית ה"רויסי-רוויס" שלו?"

אגב רגשות מעורבים החורתי לד"ר בריבצוץ את העתון. מזור — ציינתי — מתי יהיה המשפט? — לא יהיה — השיב אורחי — שוחחתי עם הממונים עלי באופן אישי, וכולם ייעצו לי לא להגיב על הפרובוקאציה, ובייחוד עכשיו לפני הבחירות. במקרים כאלה צריך להתנהג בחכמה ובטעם. האדם חייב לשאת בשרו בשינוי ולהתאפק ברצון פלדה... — למה?

— מפני שהם מצפים ודקא לכך, שאני אאבד את השליטה המושלמת בעצבי ואיחפן לתבוע אותם לדין. זה היה חשוב להם בגלל הפרסומת, אבל אני מחזיק מעמד בכוח עליאנושי. הרי דוקא בזאת נכבד הגבר לאמיתו מן הנמושות, שהיא הגבר, יודע להתגבר על יצריו ולהחריש, אף אם אגרופיו קמוצים בחימתו הכבושה... — יישר כוחך, ד"ר בריבצוץ! — ליחצצי חי את ידו בהערצה גלויה — אני מתאר לי עד כמה קשה לך להבליג — קשה מאד, אך יש בכך גם סיפוק פנימי — ענה ד"ר בריבצוץ וישב במכונית ה"רויסי-רוויס" שלו ונסע לו הביתה בדרך הגבר.

פנעים

שחר בן גיליון

כמו לכל אדם, כך גם לבנימין פרידמן (23) היה חלום: הוא שאף להיות צלם. בעיניו (המשך בעמוד 12)

את רשימתו בשבועון הקינוץ הכאוהד בקיבוץ "תיערך ברוח חוססת ומשוחררת, ללא טבעת הקידושין המקודשת".

האוכלוסיה

הסכא בבית

"יבוא יום ובכל משפחה ישראלית יהיו סכא וסכתא", היריה ד"ר אליעזר גלטר, ענק צעיר שהיה במלחמה רופא של חטיבת פלמ"ח, משמש כיום מנהל בית-חולים אסף הרופא בצריפין. לא היתה זו נבואה סתמית. אחרי הדב-רת רוב המחלות שהסילו פעם את אימתן על האנושות והשמידו עמים שלמים, כגון העגבת, ומציאת תרופות הפלא למיניהן, עלה הגיל הממוצע בעולם המערבי, כולל ישראל ל-69 שנה. בשנה האחרונה נמנו בישראל 1,526,016 נפש (ביניהם 23,608 גברים יותר מאשר נשים). מספר זה כלל 68,243 גברים ונשים מעל לגיל 65 (ביניהם 5,401 נשים יותר מאשר גברים), ו-273,188 אנשים בגיל שבין 45 לבין 64.

ההתפתחות, המסתמנת לעיני המדענים: עלית אחוז האזרחים בגילים הגבוהים, דבר שישפיע על השקפת-העולם של העם, יתן בהדרגה יתרון למפלגות דתיות ושמרניות. אולם ד"ר גלטר וחבריו היו מעוניינים יותר בתוצאות קרובות יותר למקצועם: עלית מספר החולים במחלות כרוניות.

התוף הנהדר. הגוף האנושי הוא מכונה מופלאה. תוף רגיל, בקצב מיצוע, הולם 70 פעם בדקה. הלב האנושי עולה עליו: 72 פעם בדקה. הוא הולם בממוצע 37,843,200 פעם בשנה. בניגוד למתוסף, אין הוא נח אף לרגע, שואב 240 גאלון של דם דרך הגוף בכל שעה, שנה אחרי שנה. כל זה ללא תיקונים, ללא החלפת חלקי-חלוף. בהגיע האדם לגיל מופלג, אחרי שניצל בדרכו ממחלות הודות לרפואה החדשה, מסתמנים בגופו סימנים של שימוש ובלאי. המחלות האופייניות ביותר: מחלות הלב וכלי-הדם, גידולים ממאירים, ומחלות סרקיס. המדינה מתכוננת בהדרגה לקדם את פני ריכוזי הגדול של מחלות אלה. בצריפין הוקם אגף למחלות כרוניות, מעין "סדנא נסיונית" של 20 מיטות, בהם שוכבים החר-לים בממוצע 35 יום כל אחד. אולם זוהי רק התחלה זעירה. כי בכל בית גדל סכא, והוא יגרום כאכיראש לרופא.

מיעוטים

מעבר לשיני הדרקון

שיני הדרקון האנטיטאנקיים בשטח-המקר של מעבר מנדלבוים יכולים לספר סיפורים רחיי דמעות רבים על קרי-עת משפחות. השבוע גוסף עליהם סיפור הפוך, אף הוא רווי-דמעות: סיפור על איחוד משפחה.

נגילה סעיד (12) נולדה ב-אברגוש בזמן המלחמה. הוריה עברו לשטח-האויב אך הילדה נשארה עם סבי-תה, לטיפה (80) שהמשיכה לספל בלדה. עברו שנים לטיפה החלה להתעניין ב-גורלם של הורי נגילה. ה-חוזרים מהשטח הירדני מס-רו, כי אביה של נגילה יר-שב בבית-סוהר ירדני ב-אשמת פעילות לטובת יש-ראל. איש לא ידע היכן נמצאת אמה.

נגילה החלה ללמוד בבית-הספר של הכפר. המשיכה לחיות עם סבתה, דודיה של הילדה פנו למשרד הפנים, ביקשו לצרף את שם ה-ילדה לתעודת-ההגירה של ל-טיפה. משרד הפנים טען כי נגילה קטנה מדי, תעו-דות בית הספר מספיקות לכל צרכיה.

התעודות לא הספי-קו. בתחילת יניאר 1955 התברר כי התעודות אינן מספיקות כלל. שני שוטרים הופיעו בבקתה של לטי-פה הודיעו לה כי עליה למ-סור את הילדה למשטרה לשם חזרתה להוריה כי שטח הירדני. לטיפה סרבה לעשות זאת, טענה כי מ-קום מגוריה של הורי ה-

מספר חיילי, בתיאור המוגום בלי-ססק של ספר דבריי-חיים: 307.500.

מוסר-השכל חינוכי. המשך הסיפור משמח פחות, הוא עשוי לעורר מחשבה גם בלב חלמירו בודר זה. אחרי שעשה את הטוב בעיני ה', הרי, בחוק גבה לבו עד להשתיית וימעל בה".

לפי הסיפור, חדר לבית-המקדש והקטיר קטורת, וכות שהיתה שמורה רק לכהנים. בשעה שזרף על דבריי-התוכחה של הכהן הגדול ורתם הצרעת במיצחו. הוא הובלה החוצה, הסתגר בביתו, מסר את המלוכה לבנו.

פנשי המקרא הביקורתיים יותר לא הת-ישפו לסיפור זה ברצינות רבה מדי. הסביר בתוקף הגרמני הנוצרי ולהאוזן: עורכי ה-תיך נאלצו להסביר מדוע הוכה המלך בצ-רעת אחרי שעשה את הטוב בעיני ה', והוכי-תר על-ידי אלוהיו בנצחונות כה רבים. הם ארגו את הסיפור על-מעשה-הכפירה, כדי להסביר את המאורע, לשמור על מוסר-השכל חינוכי.

דת

הגפרור שהצית להבות

הגפרור שהצית משה ברק בצומו למען הנישואין האזרחיים (העולם הזה 907 ואילך) היה קטן וזעיר. אולם הריח שנשפו בו אפרי-טרוספירות, בעזרתם הפעילה של כמה עות-נים חובבי-המצביהקים, לא עזרה לכבותו. אדרבה, השבוע נראה היה כי הנשיפה הסכה את הגפרור הזעיר ולהבה גדלה והולכת.

הפטיציה למען הנישואין האזרחיים, איתה הפיזה הליגה למניעת כפייה דתית, גוף זעיר חסר-קשרים ואמצעים כספיים, איתה הליצנות שהפטיצה אף את המחתימים עצמם, הגיעה תוך פחות משבוע ימים לידיהם של 10 אלפים חתמים נלהבים.

בעת ובעונה אחת התעוררה השבוע השאלה לדין מהודש בתנועה הקיבוצית. חבר קיבוץ בית-השיטה, השתמש בשם-העלם פנס כ"ס, קרא בגלוי להסוך את הנישואין הרתיים, כל זמן שהחוק אוכפם, לחיאי ו-איטולא. נערוך לבניה-הוג את מסיבת-החג שלהם כהילכתה, הציע הוא, בתאריך שיראו אותו כמתאים להם. אך אל נצרף לזה את ה-קידושים הדתיים! כל עוד הכרחי במדינה הזו לקבל את אישורו של הרב להקמת משפחה (ויש להסיל ספק רב בזה!) — יסעו בני-הזוג אל הרב באחד הימים, עם 2-3 דקים כדורש, ויקימו שם את הטכס הפורמאלי בהתבא, כחובה בלתי-נעמיה, שיש להתבייש בקיומה.

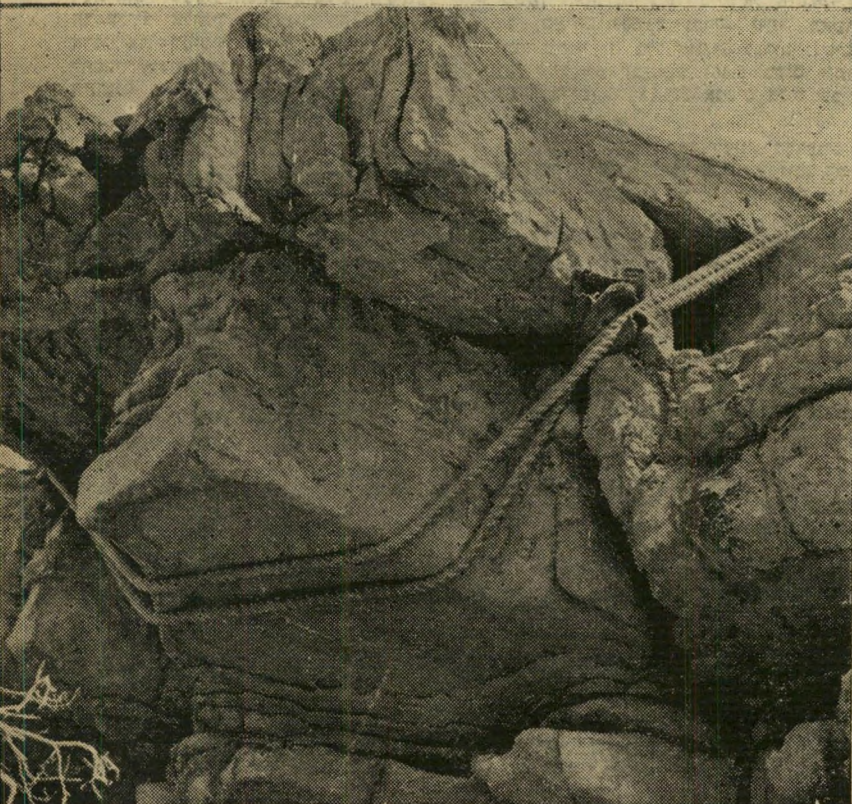
והחתונה של חברינו, סיים פנס כ"ס

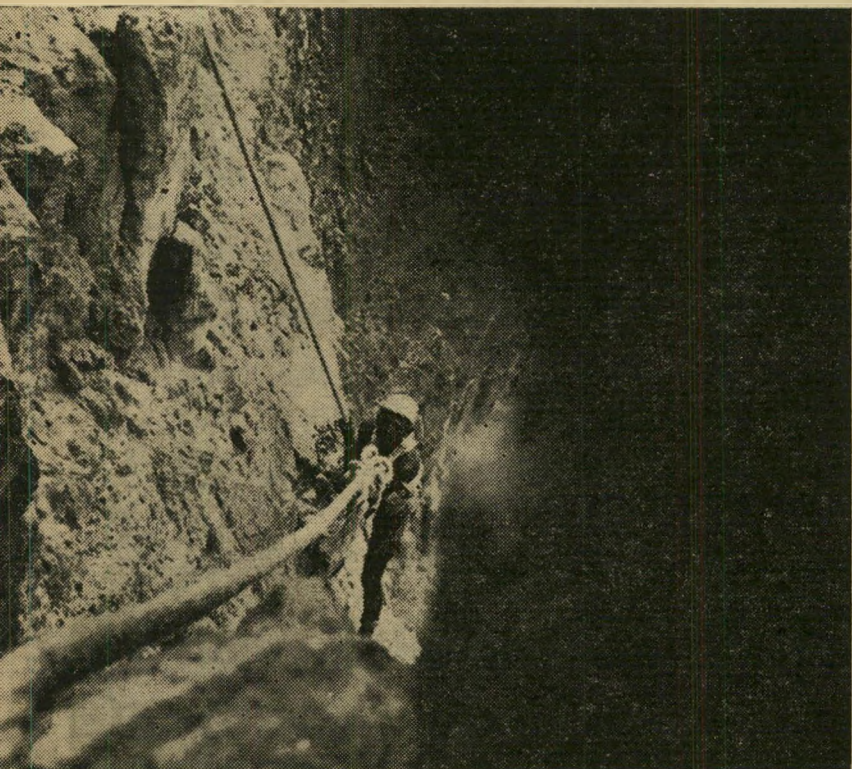
החתמת קהה קל עצומה למען נשואים אזרחיים הקץ לנישואין במחתרת

בעקבות

במיבצע נועז ירדו סיירים ואנשי תגליות המציירות תמונה חדשה ש

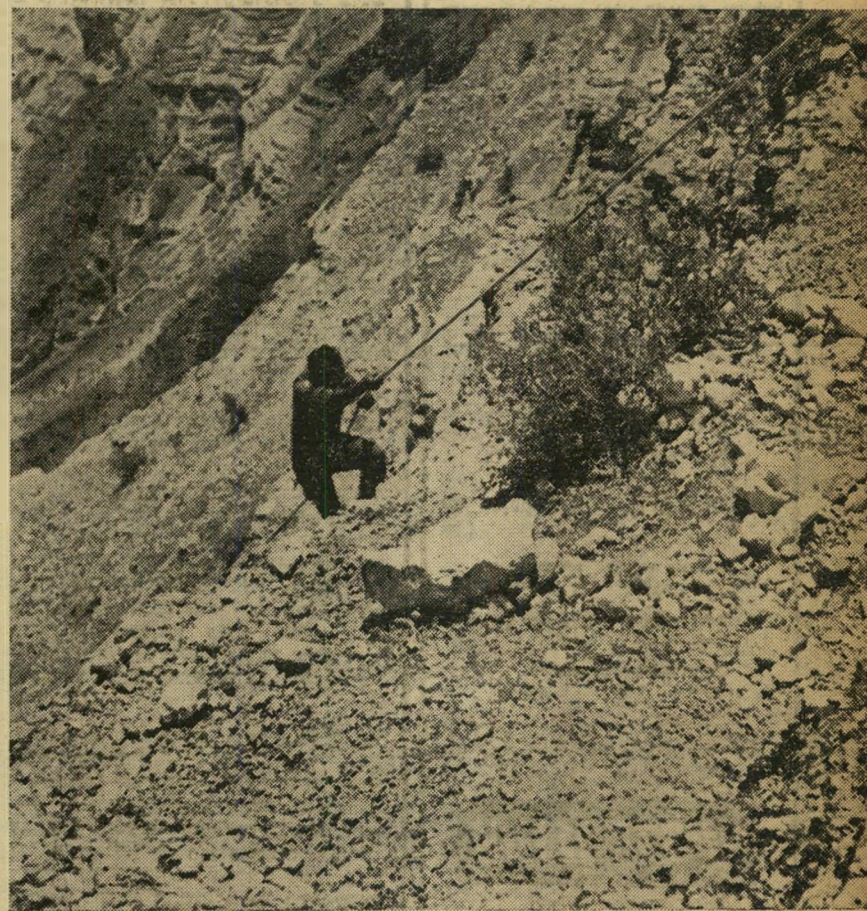
סלים החבלים אל המורד התלול לא חוזק בעזרת יתדות, אלא רותק אל הצוקים. למטה: הירידה בעזרת רתמות צניחה וחבל הבטחה, החלה מגובה של כמעט שלוש מאות מטר, ללא אפשרות להניח רגל. המבצע אלישע קלעי, בן תל-יוסף, בפיקודו של ברוך ספראי ממשק סער.

המרד הגדול של שמעון בר-כוזבא, הוא שמעון בר-כוזבא, הציף את הארץ כולה. הקרבות הגדולים התנהלו באזור המיושב, נסתיימו כמצודה האחרונה של המרד: ביתר. אולם העורף הבטוח, עמוד-השרדה של המרד-כולו, היה במדבר. שם, בסביבות עין-גדי ועין-פסחה, בבקעת ים-המלח, בין הצוקים השגיאים הפרי דרכי-הגישה, התרכזו המורדים. אי-אפשר היה לכבוש את המערות מבלי לשלם מחיר אכזרי כדם. הרומאים סירבו לשלם מחיר זה. הם הציבו את מחנותיהם מול פי המערות, מנעו מהמורדים לצאת ולהצטייד במזון. וכך בא הסוף —

רוקדי התהום — כך קראו החברים לשני מטפסי ההרים המושבעים, ויקו ממשק ברעם ודניאל הכהן ממשק בית-אלפא. מצוידים בציוד אלפיניסטי מוליכים הם את המשלחת אל המערה.

בעצם, די מפחיד ו" נאלץ להודות גם האמיץ שבמטפסים, הסייר פרץ שמעון, שירד את כל אורך החבל ללא הבטחה, לבדיקת השטח. למטה: פתח מערה, בה: התחבאו המורדים.

המורד

מדע אל "מערת האימים" ומצאו
אחרית ימי מרד בר כוכבא

א חרון המורדים מנאמני ברכוכבא נזע במערה. הרומאים קיפלו את אוהליהם והסתלקו, שמתים שנסתיימה מלחמה שלא התאימה לתורתם הצבאית. השקט חזר אל המערות במדבר הצוקים של עין גדי. שקט זה החביא את הסוד הכמוס של המערות: לא רק את שלדי המורדים, אלא גם כתבים שונים, ששמשו להם לצרכי דת או לעסקי יומיום.

רק הברואים ידעו סוד זה. הם פשטו במערות, שדדו כל אשר נראה להם כבעל-ערך. ערב מלחמת העצמאות מצא ילד את אחת המגילות, מכר אותה במחיר אפסי. אחריה באו מגילות אחרות, שנמכרו אף הם בזיל הזול, הועברו אל מעבר לים — עד שמשלת ישראל רכשה אותן תמורת הון תועפות, החזירנה עתה ארצה. אלא הן "המגילות הגנוזות".

המערה המרובעת. לפני שנה חבש ד"ר יוחנן אהרוני הממושקף את כובע-הטמבל שלו, יצא בלוחית קבוצת

מיבצע ההעזה: האיש בעיגול, פרץ שמעון, מתכונן לספס לתוד התהום. בתחתית התמונה: "מערת האימים", המטרה

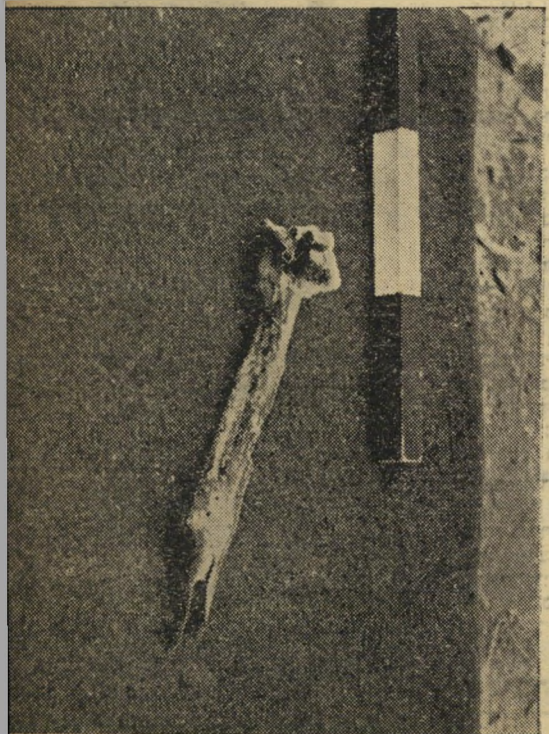
מאות מטרים והאבנים מדרדרות מכל מדרך רגל. הראשונים סימנו נתיב, וכך הגיעה המשלחת עד לעשרה מטר מעל לפי המערה. שלושה נחשונים ירדו בחבל וחילו אל המערה, חזרו כשבידם חרס נושא כתובת וגולגולת.

מערת האימים. למחרת היום חצבו חלק מן האנשים שביל בצוק, אחרים הכינו סולם וקבוצת סיירים יצאה לסיורר הבטה בסביבה, דבר שהיה קבע יומיומי. המיבצע היה מקפיד דם, אפילו הצנחנים הגיעו למסקנה שהוא היה גרוע מצניחה. "המערה המרובעת" זכתה לשם חדש: "מערת האימים" — שם שהתאים לא רק לאימת הירידה, אלא גם לשפע הגולגולות והעצמות, ולריח הרקבון ששרר בה.

מתנדבים מבני הקיבוצים השונים אל אזור המערות, בעזרת סיוע רב של צה"ל, מזון והבטחה. כשנכנס אל המערות נס' תבר כי הברואים הקדומהו. אולם הוא גילה מתנה רומאי אשר "רכב" על פי מערה מרובעת, בגובה של כ-170 מטר מעל ערוץ הנחל ו-80 מטר מפסגת הגבעה. שום דרך-גישה לא נראתה.

אהרוני החליט לגשת ולבדוק את "המערה המרובעת". שוב התקבצו הקיבוצניקים הנועזים מאשתקד. צה"ל סיפק את הציד, שיגר קבוצת סיירים מעולים, שהביאו עמם רצועות צניחה. הותקן סולם-חבלים בן 100 מטר. הירידה החלה, כשהמטפסים מהלכים על פני מתלולים של

ואלה שרידי המרד אלפני 1820 שנה: סנדלים ועצמות

האגרוף הקמוץ של ילד, שנחנס באויר היבש של בקעת ים-המלח, מטמל את החלטתם העיקשת של המורדים להלחם.

סנדלי המורדים שנמצאו במערה. הסנדל הקטן שייך בלי ספק לילד, לידו סנדל של אשה. לדעת המדענים יש להסיק מכך שרק הנשים, הילדים והזקנים נמלטו אל המערות המבודדות, ואילו הגברים יצאו ללחום ברומאים בשטח הפתוח.

חמיש קרניים לראש

(ראה שער)

בסיסו המוסרי של החושיון הוא הבונו לחוק, בסיס קיומו של החושיון הוא גביית כספים לא-חוקית ופליילית והלוקתם בין נאמניו, אם בצורת כסף ממש, אם בשוהיכסף, כל מי שצפה בסרס חופי הכרך יחשוב ודאי להלגארית השואה בין "יום-התשלום" של כנופיית שליטי האיגוד המקצועי שם, לבין חלוקת השלל במסטריו של חושי. אולם ההבדל הוא בצורה ולא בתוכן, לא בעקרון.

כתמנון ענק רובץ החושיון על חיפה, שולח כפותיו המוצ' צניות לכל עבר, חו' נק את המבקש לע' מוד גנוד, מגול עד מהרה זרוע חדשה תחת כל זרוע מקו' צצת. יריביו של חו' שי אינם מבינים לי עתים תכופות, מהו הגורם הנסתר הדו'

חסו לבצע מעשים בלתי-חוקיים. לא פעם תמהים אנשי-האופוזיציה בערייה מדוע מתעקש ראש-העיר על פרס טפל, לכאורה, נלחם כארי להכנסת אדם שאין להבין מה מצא בו חושי.

רק גילוי הקשרים הנסתרים של הכנופייה חושף יום אחד לעין כל את המניע הטמון בסוד הפעולה הגלויה.

משהשתלט אבא חושי על עיריית חיפה, בעזרת קואליציה מוטלאת דתיים ורודפי-הנחות-מסים ואנשי מפ"ם רודפי-כסא-סגן, הקים הוא, ראשית חכמה, ועדות עירוניות רבות לאין ספור. ועדות אלו קיבלו סמכויות בלתי-חוקיות, אשר רוקנו מיד את מועצת-העירייה מכל תוכן. כך למשל, הוקמה "ועדת-ההנהלה", בראשות חושי עצמו, בה שותפו רק באי-יכולת הקואליציה, וזו החליטה בכל הנוגע לרכוש העירייה, לעתים קרובות — אף מבלי להציג את הדברים בפני מועצת-העירייה.

לחצות שונות צורפו, נציגי-ציבור למיניהם, עד שחברי העירייה הנבחרים הפכו בהן למיעוט. נאלצו להיכנע לדעתם של אנשים שאיש לא בחר בהם. ועדיין לא הכל הבינו לשם מה נעשה הדבר.

ברגריקב-ברנר

בחצרות מס העסקים נערך קרב ממש, משך שבועות וחודשים, על מועמדותו של אחד נח בקב, אדם שחושי תבע בכל תוקף להכניסו והאופוזיציה סגנה, כי אין הוא האיש המת' אים לתפקיד.

אך מדוע התעקש חושי, זאת לא הבין אף אחר. כלטי חוץ היה קשה להבין זאת. היה הכרח לדעת כמה עובדות שאינן מתפרסמות ברבים מעל כרונת "יום הפרח".

חושי התעקש, כיוון שקב, בשעתו סוחר-חבואות זעיר, היה קשור בעסקים פליליים עם שמעון ברגר (משפט ברגריקב) ואילו ברגר היה המממן של כמה וכמה מפעולותיו של אבא חושי.

ברגר הבטיח לתרום מאתיים אלף ל"י ל-בחירות הנוכחיות לעירייה, ובחיסה אין מפ"ם רים הבטחתו שניתנו לראש-העיר. אף מקורות כספיים למימוש הבטחתו היו לו לברגר: ההפטר בין הקנס שהיה משלם במשפטו, מש' פט הברחת סחורות בחצי מליון ל"י, אילו נוהלה התביעה כשורה, לבין הקנס האפסי ששילם עתה, כאשר נוהל המשפט כפי שנוהל.

רק מקרה הוא שברגר נתפס, ורק מקרה הוא שברגר אינו צירי-ישראל בארץ רחוקה, מייצגנו במר"מ מסחרי. אולם התמנון קצוץ-הזרוע מתכוונן כבר למכת-הנגד: ברגר לא גילה למשטרה את שמות שותפיו במכס, וכל יום יוכל לחזור לעסקותיו. ובינתיים כבר מקבל ברגר פרוטקציות כלכליות שונות, כגון רשיון-ייבא לסיגריות-חוק, והכל יבוא על מקומו בשלום. אנשי חושי, גם כאשר הם נתפסים בכך, אין גורלם מר כל כך כמו, למשל, של זקן שהדביק בול משומש על מכתב ונידון לשנת מאסר. שבע יטול חושיסט וקם.

ובאנף-המזון הוחלף קפלן, במקורב אחר, ורשימות לחנויות מתחלקים רק לאנשים אשר ביקרם חפצים זאקו צרפתי, חבר המר' עצה, מבקר-קבוע-בשוק-הסיטונאי, מחלק דוכני-העירייה-בניגוד-לחוק ברחוב עירק, ר' בעל-תיק-כלכלי זאב לרמן, אודותיו התלוננו גם בקשר לחלוקה זו.

מסיבה לגרשון שופמן

על כן כדאי לו לחושי, וכדאי לאנשיו, להי' לחם חדשים ושנים ולו על נקודה זעירה, כי כל הפרת-חוק מולידה מוקיר-יתודה, וכל

מעשה פלילי מוסיף נאמנים ותלויים לכנופייה. מהולול בחוק חייב תמיד להרוחיה מישהו. ומישהו זה הוא תמיד האיש המתאים. מובן — החושיון דואג גם לקישוט עצמי, דבר שבגמל נירדירק אין בו צורך. חושי גובה כספים תוך לחץ לכל צורותיו, ומקיים בהם

חיפה: גוגספריזם בבית העירייה

הבונו לחוק אינו רק ב"י. לרוח טוטאליטרית. הוא גם הפכשוד אשר בעזרתו אשיג החושיון את הכספים הדרושים לקיום שלמונו ופימוחו.

"יום-הפרח". חושי לוחץ ומפזר טובות-הנאה ומגדל מבצע. והדרת מני זקן". וחושי גובה דירות לא-חוקיות ומחלקן באורח לא-חוקי ל-סופרים ומשוררים, ורוכש אותם לעצמו.

כי מישהו חייב להרוחיה מעבירה על החוק.

דרך קבלתן של דירות אלה עוד תידון. כי רגע מעניגת יותר דרך חלוקתן, אשר על כך שאל מבקר-המדינה את ראש-העיר מספר שא' לוח. השאלות נשאר כמנסות מפני חברי העירייה, אף התשובה נשארה כמנסה, באם נשלחה תשובה.

והרי קטעים מאותו מכתב שמשום מה מא' מין חושי, כי מתור ואפשר להסתירו:

"עיריית חיפה רכשה... שבע דירות, והעמיד תן לרשותם של סופרים... כל אחת מההוצאות הנ"ל טעונה אישור משרד-הפנים, אולם בשני מקרים לא הוגשו כלל לאישור ובשאר חמק' רים טרב משרד-הפנים לאשד... הפעולות משוי' ללות תוקף חוקי. ביקורת החוזים העלתה, שמחיר הרכישה שולס... בחלקו בהוספה של טטח בני מעל המתור ובניגוד לתכנית בנין ערים המאושרות... מדוע ביצעה העירייה את פעולותיה הנ"ל שלא בהסכמתו של משרד ה' בניו, כפי שמחייב החוק... האם אושרה מטי' רת הדירות למשתכנים ברוב של שני שליש מחבר-המועצה ובאישור משרד-הפנים."

לידיעת מבקר-המדינה: חושי אף לא הביא את הבעיה (פרט למקרה בודד) בפני מועצת העירייה, חילק את הדירות על דעת עצמו בלבד. בהודמנות זאת, קבע גם חושי עצמו מיהו סופר בישראל ומי אינו ראוי לתואר-כבוד זה, או לפחות לנכס החומרי הממשי הנילחה לתואר. אין צורך להסביר בריוק, כיצו שפט חושי על טיבם הספרותי של מקבלי הדירות ומה היה קנה-המידה האמנותי שלו.

הדירה ברחוב רחל מס' 3, בת שלשה חדרים, נמסרה לעירייה חונג תמורת זכות לי' קבלן לבנות בניגוד לחוק. העירייה מסרתה לסופר ג. שופמן.

ועל-כן, משעמד חושי לפני שבוע ימים, מוחקף מכל עבר, נערכה מסיבה לסופר שופ' מן, מסיבת יובל ה'57, ובה שיבחו הכל את ראש-העיר המחלק דירות לסופרים.

פרס טפל: יום-הולדתו ה'57 של שופמן חל לפני קרוב לשלושה חודשים, ואיש לא חשב אז לחוג אותו.

הצורך בחגיגה מתעורר, מסתבר, לא משום בעלי-היובל, אלא למען מחלק-הנכסים. מי לו המאה — לו המסיבה.

פרחים וקנים ומרו

בשנה שעברה, חודש ימים לפני חגי-הפרח דאו. אסף חושי את ראשי-מחלקותיו, הכריז על תחרות בין-מחלקתית למכירת כרטיסים לחג. ראשי-המחלקות תיחרו בינם לבין עצ' מה, והם מצידם לחצו על קבלנים הקשורים בעירייה, בעלי בתרמלון, תנויות ובתי-עסק. נמכרו כרטיסים בסך של כחמישים אלף לירה.

רק סכים אפסי מאלה נמכרו בקופת-המכירה. רבים יותר נמכרו עלידי עיכוב חשבונותיהם של קבלנים, לחץ על תנונים וכל כיוצא ב' אלה אמצעים המשויים להגה-פרח את ריחו המיותר.

ואינו מחלקה וכתה בתחרות הביך-מחלק? תי? נכון נחשתם — מחלקת מסי-העסקים.

וכדי שיובן לנו מדוע — בין שאר הגור' מים — נמסר המנוסול על המדחנים, ללא מכרו מתאים, לידיו האשי של אבא חושי, ראוי להזכיר, כי אותם בעל-מכונות שהעמר דו מכונותיהם לרשות מבצע. והדרת מני זקן" קיבלו תעודות חגי-החונג כשחיי המד' חנים. חציו על חשבון ירדי-חושי וחציו — על חשבון העירייה. אנו מאמינים, כי בעל-המדר חנים לא נתן להוליכו שולל ותבע תצורה נאותה על מתנה זו.

האם נשאלה העירייה לדעתה על חלקה היא במתנה? האם אושר ברוב החוקי?

נכון נחשתם.

החוב שחושי חפץ ביקרו

אך מישהו הן חייב להרוחיה מעקפתו המד' מדת של החוק.

מישהו הן הרוחיה מהעובדה, כי את כל תחרותיה ותגינותיה עורכת מחלקת הנוער והספורט, מחלקתו של שמואל ביאליק, יד' ימין לאבא חושי, אך ורק באיגוד המגודר על שפתיהם, השייך לחברת חוף-הכרמל.

ומישהו חייב להרוחיה מהעובדה, כי ב' חיפה אי-אפשר, למעשה, להתרחק מחוץ ל' תחומיו של חוף זה.

בראשית הקיץ הקודם הציעה הגב' צילה עירם, נציגת הקומוניסטים בעירייה, להקים חוף-רחצה עירוני ללא-תשלום, כדי שלא לי' אלץ את הקהל להתרחק דחקא בשטח המגודר, שם חייבים לשלם עבור הרחצה, בכסף טוב ומלא.

ההצעה נדחתה עלידי הרוב הקואליציוני. זמן קצר לאחר-מכן הציעה הגב' עירם, כי העירייה תעמיד, לפחות, מצילים מחוץ לשטח המגודר בחוף-הכרמל, שם מתרחצים אלפים מתושבי העיר. הרוב הקואליציוני דחה את ההצעה. אלא שעוד חוף-רחצה אחד נותר לי' קהל, חוף אחרון בו אפשר לרחוץ ללא-תשלום — החוף הפתוח שבבת-גלים, המקורב לעיר, והמשמש רבבות תושבים, למרות שאינו פנוי מסלעים.

אך גם לכך דאג מישהו, ובטרם עוד נסתיימו הדיונים אודות הצעותיה של הגב' עירם, זיהם מי שויהם את המים בחוף בתגלים בעזרת כמויות גדולות של פסולת דלק וחוף-הכרמל המגודר עלה שוב ערכו בשוק. ומישהו הן הרוחיה מוזאת משהו.

ואין אנו מתכוננים, חלילית, לקאבינות הד' פרטיות של חושי וביאליק בחוף-הכרמל. לא לא לכך.

אגב — תושבים המתכוננים להתרחץ השנה בחופה הפנוי של בתגלים, טוב יעשו אם יפתחו את אינקם ויכינו כרטיסי כניסה לי' חוף הכרמל.

גם השנה, לפני זמן קצר ביותר, דאג הוואג לזהם את מקו-הרחצה בחוף הפתוח של בת' גלים, עד שיצא לחלוטין מכדי אפשרות להשי' תמש בו.

רבותי, או רחצה חונג א' "יום-הפרח". את שניהם יחד לא יוכל חושי לספק לתושבי העיר.

עליכם לבחור — או יותר נכון, להניח למישהו לבחור עבורכם.

חמש קרניים לראש

אילו סיפר מישהו, כי ראש עיריית חיפה מתח חבל באמצע רחוב הרצל והוא זורש פכל עובר מס בן חמש פרוטות, ומכל פכותים

משנחץ החושיון עלידי מתנגדיו, העמיק להתחפר בקרקע, נקט כביד כי פחות חוק מוליד יותר כסף. על כך — ברישימה נוספת, בסידרה אודות ה-טאמאני הוד- שד העיר חיפה, שתתפרסם ב-העודם חז-ה.

העיר

עוברת — מס בן 50 פרטה, היה המספר מחוק מתעתע ומפריח-כזבים.

אלם הבא ומספר, כי אבא חושי מעבב רשיונות-בנייה, עד שאין משלמים לו לקרנו הפרטית, עליה אין לאיש מלבדו כל סיקות, סכומים בני אלפים, ישיב כל חיפאי למספר: "אה, אתה מדבר על קרן-ראש-העיר!"

הדבר מובן מאליו — בחיפה.

אלם חושי לא קרן אחת לו, חמש קרניים הצמיח, האחת חדה מחברתה.

קרן-ראש-העיר לידתה בימי היות שבתאי לוי ראש-העיר, צרכים סוציאליים שונים, שלא נמצאו להם כסוי בתקציב המקובל, כוסו על-ידי תרומות אישיות שתרמו נכבדי-העיר ואשר שבתאי לוי חילקן בין הנוקמים. כבר אז נשמעו לא אחת ולא שתיים האשמות נגד הקרן, שכספיה חולקו ללא סיקות וביקורת צבורית.

אלא שבימי שבתאי לוי נשא הדבר אויבי אי-שן, התרומות היו אישיות, מקריות, והסכומים זעירים.

אולם משהגיע לשלטון איש חופי-הכרך, הפך את המסורת הלוקייה לשיטה נפסדת מ-יסודה, למכשיר שלטוני שרק במדינה בעלת מושגים מיאוליים כשלנו אפשר היה להעלותו על הדעת, ואף לקיימו במשך שנים, מבלי שאיש יפצה פה ויפצפץ.

תחת תרומות אישיות מרצון באה עתה שיטה שסגנון מובהקת, הפרת חוק גלוייה ועזימתה. מחלקת מהנדסי-העיר, והחודעה ה-עירונית לתכנון ערים, התירו לאנשים שונים לבנות בניגוד וחוק למסגרת חוק ותקנות תכנית-העיר, תמורת "אגרות-בנייה", שם ספ-רותי לשוחו שנתן הבונה, שחוד שלא נכנס לקופת-העירייה, (הקופה האחת והיחידה שה-חוק מכיר בה), אלא לקופתו הפרטית של אבא חושי, ואשר אורחיה-העיר נתחייבו להאמין, כי יוצא לא לצרכיו הפרטיים של ראש-העיר או של אנשיו.

אמינה זו לא נתבססה, חלילה, על כך ש-מישהו פוקח עין על הכנסות הקופה הפרטית או על הוצאותיה, היא נתבססה על הבעת אי-מון שחלק אבא חושי, בהצבעת פה אחת, לראש העיר מר חושי, לא חבריה-המועצה ולא מבקר-המדינה לא ידעו מה מתרחש בקופה זו ומשך עת רבה אף לא ידעו על עצב קיומה הקופה. היא היתה במשך תקופה ארוכה הסוד הבטחוני השמור ביותר במדינת ישראל.

וחמש הן הקרנות, כולן פרטיות, אשר הקים לוי ראש-העיר.

כשנה - ששים אלף

חלוקתה הפנימית של הסכום בין הקרנות השונות בכינוייהן אך לא כשיבן, אינה מעניינת ביותר. כולן מצוידות בשמות נאים מן הנאים:

"קרן סיוע של ראש-העיר", קרן לרכישת מגורים לבניינים ציבוריים, "קרן לרכישת מגורים חניייה", "קרן לרכישת מגורים ל-גנים צבוריים", "קרן להשתתפות בגן הברווז לנגיי", הצד השונה שבהן — שכולן נגבות ב-חודרי-חודרים וכולן מתחלקות בחודרי-חודרים והמאמין בשלטון-החוק, בדמוקרטיה ובשאר מושגים מיושנים, רשאי לטעון מה שיטען. ממילא אין מי שאינו לו.

בחיפה לא החוק קובע — קובע המפעל, היצירה, המעשה הגדול, בקיצור נמרץ — חושי חושי חושי.

הקרנות הנזכרות החלו בפעולתן באמצע 1951. אנו כשלתי אותה שנה, משנתבסס חושי בבנין-העירייה די צורך הפעולות האל-חוקיות. רק בראשית 1952 הגיעה המכונה לתנופתה האמיתית, ותוך אותה שנה גבו הקרנות הנזכרות סכום הקרוב לששים אלף ל"י. מכל "מקרה" נגבו קרוב אלף לירה, מה שמוכח מכך, כי דו"ח פנימי אודות 555 גביות מס, חכם בסך כולל של ארבעים אלף ל"י, פחתו או יותר.

מה נעשה בכסף זה — לאלהים ולחושי ה-פטרונים. ובחיפה, בעצם, שני השמות הללו מזהים כמעט.

אולם זו היתה רק הפתיחה. ככל שהרבה לנגוס, כך גדלו צרכיו של חושי, כן גבר רעבונו וכן התפתח כושר המצאתו.

יום הפרה תש"ו

מסך עשן - פרשת פרי"ל

עוד מקום לדבר על האשמות, על השערות, האשמות היו הופכות סליליות, ופקודת החוק הפלילי (1936) היתה חייבת לאמור דברה מכאן השתיקה אידות פרשת-פרי"ל, מכאן השתקת החקירה על פרי"ל ומכאן הסתבה, שתפקידה לדחות הכל עד ליום אחד אחרי הבחירות.

ויום אחד אחרי הבחירות יוכל מר זכריה פרי"ל להתפטר מתפקידו, ואז מה טעם יהיה להעלות האשמות נגד אדם שאינו עובד עוד בעירייה, ומי שיטען, כי גם חושי קשור בפרשה, חייב יהיה להיכחש זאת ואילו דו"ח רשמי לא יהיה.

כך, מכל מקום, מתכננים מפוזרי העשן, ורק זאת, כי רוח קרירה עלולה לרדת מראש-הכרמל, לפזר את העשן הכבד ולקרוע בחוקת-היד את לוטי-הערפל ומסך-השתיקה.

מכבש-ההשתקה סרב להדפיס

לאחר-כך תבעו להוציא מן הדף המעומד, ואף דרשו למלא את המקום המרוקן בחומר מסוים אחר שהם עצמם קבעו את תוכנו.

אלון שאל לפשר הסרוב ומשטענו הפועלים, כי הם חוששים למשפט, היצע לפנות לעורך-דין, אשר ישיט קטעים העלולים לסבך את המפרסמים במשפט (מכחינת החוק אחראי גם הדפוס לחומר המודפס), הפועלים סרבו, אלון פנה ברוב תמימותו לראש-העיר, ביקש ממנו להסביר לפועלי-הדפוס, כי המעשה שהם עושים פוגע בחופש-העתונות (בחיפה אין כל דפוס אחר המתאים להדפסת הדייאר), מה היתה תשובת חושי לא נודע, אך בינתים נתעכבה הוצאתו לאור של גיליון העתון מיום ה' החולף ומר אלון מחכה עדיין לברר, מיהו הרשאי להחליט אילו מאמרים יפורסמו בעתונותה של מדינה דמו-קרטית.

בין היתר פנה אלון לכמה וכמה עתונאים בחיפה, בבקשת עצה, אולם, בהתאם למכתבו בנדון: "כולם היו מאוד עסוקים וחוקא באותה שעה ואחרים הסבירו לי, כי אין הם האנשים המתאימים לספל בענין, כיוון שאינם מחבבים את סגנוני ובמיוחד לא את גישתי לבעייה המדוברת".

"מצבי כרגע הוא כזה", מסכם אלון, שאיני יכול להדפיס בחיפה אף מילה אחת על בעיית העירייה וחבריי-למקצוע אינם מבינים, כי מחר ייעשה אותו דבר להם ולדעותיהם.

לא פעם יעצו לי, הוא מספר — שלא להתערב בפוליטיקה, אך כיצד אפשר להבדיל בימינו בין בעיות כלכליות לבעיות שלטון ומדיניות? האם אין במדיניות-המסים של עיריית-חיפה כדי לקבוע את כלכלת-העיר? או שמא אין במדיניות זאת כדי להשפיע על זרימת-הון לעיר?

עתידינו הכלכלי תלוי כרגע בטהור דרכייה-שלטון שלנו הרבה יותר מאשר במציאתו של איזה מחצב חדש.

ה"ביונס דייארי ימשיך", מבטיח אלון במכתבו, באותה דרך של הבעת דיעה חפשית אשר היא, בתוספת לאינפורמציה הרחבה שמסר, הביאה אותו למעמדו האיתן וציבוריותו, וכל עוד ייסבל בארץ חופש-העתונות ימשיך העתון בדרכו, אף אם יאלץ להחליף את בית-הדפוס, את עיר-הופעתו ואף את מקום-מערכתו.

בסיף המאמר מציגת מודעה, כי א/ק קרמפה תעמיס בחיפה מטען כללי לתורכייה בימים 26 עד 30 לחו.

בתיך המולת הקרב וסערותו, בין מודעות-ענק של הודות עם ראש-העיר הנעלב ואינור-מעליב, לבין מאמרי-התקפה על המעצרים לאמור את האמת, נשתכחה הפרשה המובהקת ביותר של משטרה-השתיקות החיפאי, פרשת זכריה פרי"ל.

שליטת-חיפה, מנוסים זה שלושים שנה בשטוש וקודות מכאיבות, הטילו מסך-עשן כבד סביב העובדה הברורה והמוצקה, כי הוועדה ליחסי-ציבור של עיריית-חיפה שותקה לחלוטין, הפסיקה ללא סיבה, כאילו, את חקירת פרשת-פרי"ל, לא ערכה סיכום, לא מסרה דו"ח, לא פרסמה על מה היא יושבת מזה כשלושת רבעי שנה.

הסיבה לכך היא, כי בפרשת-פרי"ל קשור ישירות כבוד ראש-העיר, מר חושי, ועל-כן גם הוומן להעיד בפני הוועדה ועל-כן, ודחוק על-כן, סרב לבוא להעיד, אילו ניתן להועדה לסכם את חקירתה, אילו נמסרו הדברים לידיעת הציבור (ולטיפול המשטרה), לא היה

ה"ביונס דייארי הוא שבועון כלכלי המספק אינפורמציה, הן בבעיות יסוד של משק הארץ והן בעניינים כלכליים שוטפים, לכמה אלפי מגויי הקבועים, השבועון יוצא לאור בחיפה ע"י משוגע-לדבר ומומחה לו, גו אלון, והוא זכה במשך שנותיו המעטות לרכוש מעמד של כבוד הן בארץ והן בחוץ-לארץ.

הקו המנחה את הביונס דייארי הוא מתן אינפורמציה מהימנה ואי-תלות מוחלטת בכל גורם שהוא, לא פעם עורר כתבי-העת עערות בחוגי-המקצוע, שעה שחקף את המדיניות הכלכלית של הממשלה ושל מוסדות שונים, אולם מיד נתכרה, כי הדייארי זדק בהערכותו, בשבוע העבר, עת הכין עורך השבועון את עתונו, מדקדק למסור את הפרטים האחרונים בשטח הכלכלי, הופנתה תשומת-לבו לרעש שקם סביב עיריית חיפה ובדרכו שלו פנה להגיב על כך במדור: "שלטון מקומי".

בצורה ברורה, אולם בשפה כבושה, ליבן אלון את הבעיות המת-עוררות סביב שלטון מקומי אכול-קורופציה ושלטון יד-חוקה, אלון לא תקף איש, הוא אך סיכם דברים.

"אבא חושי", כתב הוא בין השאר, "הוא אחד מהמכוששים שבין אנשי-המדינה ואחד האמביציוזים שבהם. בהיותו מזכיר מ.פ.ת. בימי המנדט, דאג להעסקת פועלים יהודיים בנמל, אלא שמלכתחילה הקיף עצמו קבוצת-אנשים שנראה, כי היו לעתים חוקים יותר בגופם מאשר באופיים... שמו של אבא חושי סבל מהלומה קשה מיד לאחר שיחרור חיפה, עת נתמלא האוויר שמועות רעות, אשר איש לא טרח להיכחש ולא להכחיש... משנבחר מועמד מפא"י לראש-העיר, התנגדה לו מפ"ם משך חודשים, בשל טעמים שטרבה לגלותם ברבים." "עיריית חיפה מהגוה כיום", ממשיכה הרשימה, "מקום אידיאלי עבור העשירים, אם גם מקום לאננות לאנשים דלים וישרים שאין להם מחסה מפלגתי. המנגנון מזכיר בכל מנגנונה של עיר במערב אמריקה ש"בוט" שולט בה."

כן מזכיר המאמר את פרשת מחרו ואת פרשת החרמתו של העולט הזה ע"י הקיוסקים, המאמר עתיד היה להידפס מיד לאחר המודעות אודות תאריכי הפלגתן של אניות הקונפונט הבריטי, אלא שגורם חיצוני התערב בדבר ומנע את ההפסת המאמר.

משהיבא העתון לדפוס הקואופרטיבי אות, המדפיס את מרבית פרסומיה של עיריית חיפה, סידרו תחילה הפועלים את המאמר, אך

בית המלון, כשחכיית לאורחים. באו המון. אל תשאלו. הוא צבר נהדר. אני אוהבת מכנסים שלוש-רבעי הולכת בהם ברחוב צועקים אחרי "פיג'אמה".

יופי להשתוק בבריכה, שהיא המקום הנהדר ביותר בבית המלון. אני אוהבת לשחות. אני שוחה בשבתות, מרחקים קטנים (אחרת אסבע). הבחור שחתכו לו משום מה את הראש בתמונה (דווקא היה לו ראש טוב) הוא תייר מארצות הברית ששהה באותה עת באותו בית מלון. הבחורה היא אחת מידידותי שבאה לבקר אותי בבית המלון. ביילתי כל בוקר בשחייה ממושכת בבריכה. השתזפתי בכל הגוף.

ארוחת הצהריים נהדרת. אני יודעת להעריך ארוחה טובה, כי אני אוהבת לאכול. בדרך כלל אני אוכלת צהריים בבית או במחנה. אני עצמי איני יודעת לבשל. אגב, סיפרו לי שללחמניות יש היסטוריה בבית המלון. היה שם פעם תייר אמריקאי שהכריח את ההנהלה לתת לו לאפות את הלחמניות ומאז ממשיכים לאפותן, להנאתו של הקהל הרחב. מה יש לומר, הלחמניות כיתר הארוחות בבית המלון הן טובות מאד.

ת בסלון של בית המלון וקוראה בעתון. הייתי אז די שלושה שפוננים ושלישיתם אבדו לי. השאלתי אותם הייתי נאלצת לסלפן הביתה ולהזעיק שפתון חדש.

גמרנו. אחרי כל העסק, אני הולכת הביתה. מימין עומד האישי הכי נחמד שבמלון, משה השוער. כשהייתי באה אליו לקחת את מפתח החדר הייתי עומדת לידו שעות וצוחקת. היה חופש נהדר, ותודותי להעולם הזה ולתיא.

איני יודעת פניית. לכן גם לי היה קשה לדבר עם מלכת הלימונדה הפינית, איננה לאמסטריס, שהיא אם לחמשה ילדים ורק בת 28. בבית המלון לא היתה לה התעסקות

הסלפון העומד בתמונה לידי עבד כל הזמן. את אח שנהאת המצרי, ספר טוב. בערבים קאי הוא בלייראש. (ראה תמונה למעלה).

3 חצים
הטילו אימה!

בשערי הכנסת פריצו מהומות גדולי המצביאים היו אובדי עינות. ינאז אלון התרגש למראה כרוז מודפס במכונת הכפלה, וידועה מירושלים העתיקה זיע זעה את כדור הארץ ואילו ממתנה ריכוז ליד באר אורה בקע קוד מפתיע

זה קרה
ב-1975

קראו את הכתבה השניה ב-סידרה הפנסציונית, המעוררת מחשבה, שתתפרסם באחד הגליונות הבאים של העולם הזה.

במדינה

(המשך בעמוד 5)

החודת הבחין בסרטים שרבים אחרים היו עובי רים עליהם בלי לשים לב אליהם. הוא ראה בכל מקום אפשרויות לצילומי-פלא, איתם היה מצלם אילו היתה לו מצלמה.

חוק כתיבת הצלם המושבע היתה לו לפרידמן תכונה נוספת: הוא האמין בבלתי אפשרי. הוא האמין כי החיים טומנים בחיבם הסתועות. הכל יכול לקרות לו לאדם, כמו כי סרט שטר בו מיליון בו חי אמריקאי, ללא פריטה, חודש ימים כמליונר בעזרת שטר שאיש לא יכול לפרטו. פרידמן נהנה מסרט זה במיוחד, הוא חיזק את אמינותו בהוד מלכותו המקרה.

השטר לא נפרע. והמקרה הגדול קרה. יום אחר לפני חודש וחצי, בהלכו ברחוב מעגל ברמת-גן, מצא פרידמן, סנסציוניקים של בנק אלון. בסנס נותרו 10 שטרות לא משימשים. פרידמן הרגיש עצמו כגיבור ה-סרט. העולם היה מינה תחת רגליו, הוא יצא לכבוש.

אולם החיים בכל זאת היו שונים במקצת מסרטו של מרק סחין. בעל התנהגות הראשוני נה בה ביקש פרידמן לקנות מצלמה רטינה ודרש תשלום. פרידמן הוציא את סנס הציקים, מלא אחד מהם (187 ל"י) מסרו לידי המוכר. הלה קיבל את ההמחאה ללא טענות. גם בעל חנות השעונים התייחס באותה האמונה ל-גיבור ההרפתקה פרידמן, מכר לו שעון זהב זרקסה תמורת שטר סטר-כיסוי נוסף (184 ל"י). על ההמחאה השנייה חתם ההרפתקן בשם בדוי: יצחק פריבאום.

שאר השטרות שבפנסק נשארו ללא שימוש. המשטרה שבה קק לסיפור קולנועי ישראלי זה. השבוע עמד פרידמן בפני שיפוט השלום התל-אביבי, כסוף השעה, יוסף בן חנוך, אשר העביר את התיק לבית-הדין ה-מחוזי לריון. בעת ההמתנה ישב פרידמן כי שקט, הסתכל בחלון הסרוג, בחן את דוגמתו הסוטגנית. אך המצלמה שוב לא היתה בידיו.

דרכי אדם

אן הפח אל הפחת

אנשים מעטים עמדו בפני ברירה כה אכזרית מעין זאת שבפניה עמד בחודש שעבר חורקי אסעד אל ג'מלי. בארץ בוקש עבור רצה, בארצות השכנות חיפשוהו השלי-טונה בגלל פעילות לטובת ישראל, ואילו בהרים, מקום שם התחבא, שוטטו בעקבותיו גואלי-דם צמאי-נגם.

גורלו המר של חורקי פגשו לפני שלוש שנים, כפקיעין, בדמותו של גבר שחרחר ותמיד בשם נאיף פארס חיר בן ה-31. עד לאיתו יום שפרו עליו חייו של חורקי הדרווי: במלחמת העצמאות נגב את הגבול הסורי, התגייס לצה"ל, הצטיין בקרבות, עלה לדרגת סמל. לאחר שלוש שנים בצבא הקבע שוחרר לחפקיד בטחוני, נשא לו אשה בהירת עור וחשובת גו, לידת לבנון, התיישב יחד עמה בפקיעין.

נאיף פארס חיר, תושב פקיעין גם הוא, התעניין פחות בביאוגרפיה של חורקי, הע-ריך יותר את המודותיה של אשתו. עד מהרה גילה חורקי כי אשתו בוגדת בו בהעדו. הוא ניסה לעבור לכפר חורטיש, אולם נאיף בא בעקבותיו. לא נותרה לו ברירה אלא לגרש את אשתו, לשלחה להוריה בלבנון.

נאיף לא יכול לסלוח לו זאת. לפני שבוי עות מספר, כשעבר חורקי בכפר, התנפל עליו, ירק לו בפניו, והחל לחנקו. חורקי שלף את פגיונו, נאלץ לדקור את יריבו כדי להשתחרר. נאיף נפל כחרחר אחר שעות מספר נפח את נשמתו. חורקי ברח להרים, מבוקש כרוצח נפש.

השבוע, לאחר שהסגיר את עצמו למפקדו הישרי כצה"ל, סיפר את סיפורו לשופטים, נידון הודי-גורל חורקי אל ג'מלי לארבע שנות מאסר.

דרכי חיים

סדר צריך להיות

יוליוס פיליג (59) חצה בצעדים מדודים את רחוב הרצל בחיפה שלא בשביל המיעוד להולכי-רגל, כשהוא שקוע בהרהורים מכני לתת את דעתו למבט הנועם של שוטר התנועה שנשלח למולו. הוא הופתע על כן, כשעלה למדרכה, למצוא מול פניו את

חתי? אספיק

חספיקי לעשות הרבה יותר במשק ביתך אם תבשלי בסיר לחץ "בזק". בעזרתו את חיסכת עד מחצית זמן הבישול, מקמצת כ-40% מהוצאות הדלק וגם שומרת יותר על הוויטמינים והמינרלים.

פסק
יבטחון

השסתום המשוכלל ופק הבטיחון נותנים לך בטחון מלא בשימוש. בסמל "פלאום" עריבה לטיב המוצר ולאריכות ימיו.

סיר לחץ בזק 54

פלאום

עסקים ירודים?

הזרז דיוונים!

היה הראשון

אל סבנה

חובי אויר בלגיים
טלפוני המשרדים:
תל-אביב 66801
ירושלים 3471
חיפה 66926

SABENA

השוטר לבן-המצחיה שחייבו לשלם קנס של לירה אחת.

פיליג התרגש, ניסה להתחכם, לפתע החזיר כסיו, צנח ארצה. השוטר, שהחזיר לא פחות מפיליג, קרא מיד למונית, ניסה להעביר את פיליג לבית החולים. אולם הוא אחר את המועד. היתה זו התלווה האחרונה והראשונה שהוגשה נגד יוליוס פיליג, יליד גרמניה, האורח שומר החוק, שמת משבץ-לב משום שלא יכול היה לסי בול את בשלונו והכתמת שמו הנקי מכל רבב.

כל ישראל

כבד-עגל

הפרה דליה מקיבוץ שריד המליטה השבוע עגל בריא שמשקלו בשעת הלידה היה 76 קילוגרמים, שיא עולמי במשקל עגלים. העגל הכבד ביותר שהיה ידוע עד כה בסיפ-רות הבוקרים המקצועית העולמית הגיע למשקל 74 קילוגרמים.

אזניים ללא עיניים

עיריית ירושלים השלימה השבוע את התוכנית להקמת מרכיזה פנימית שתופעל על-ידי עיוור. בעתיד יוקמו מרכיזות נוספות מסוג זה על מנת לספק תעסוקה לחסרי-עיניים.

תמרורים

נולד. לאלוף אהרון רמז (36), מפקדו הראשון של חיל האוויר לישראל* וכיום ראש אגף כוח האדם של סולל-בונה ומפעילי צעירי מפא"י ולאשתו ריטה, ילדם השלישי: בת.

נחוג. יום הולדתו ה-60 של פרופסור (לפאראיטולוגיה) שאול אהרון אדלר, יליד ליטא וחניך אנגליה, שבא לראשונה במגע עם מחלות טרופיות, במחקרן-התפרסם, כקצין רפואי בעיראק, בה שרת במלחמת העולם הראשונה. אדלר, אחד הפרופסורים המפורסמים ביותר באוניברסיטה העברית הוא גם אחד המפורסמים שלה. מחקריו ראו אור בעש-רות כתבי עת בינלאומיים לרפואה, הביאו איתו למקומות כה רחוקים זה מזה כסיארה ליאונה באפריקה המערבית ומלטה בים ה-תיכון.

אהרון רמז, ראש מטה שירות האוויר של הגנה, הפך למפקד חיל האוויר לישראל בדרגה שבוטלה ביתניים, דרגת אלוף-אוויר. יורשיו לפיקוד — שלמה שמי, חיים לסי-קוב ומפקד החיל כיום, זן טולקובסקי, נשאו את התואר של אלוף.

בריטניה

הניצחון הגדול

האשה בעלת הפנים המענינות ביותר ב- קולנוע הבריטי - והשער הכי בהיר - חיכה. הסרט הגדול הראשון בו היא מר- פעה בתפקיד ראשי עלה ימה, והיא עצמה זכתה לניצחון אישי. כל המשמיצים שטענו זה שנים שדיאנה דורס אינה אלא בובה נאה אך חלולה, נאלצו לבלוע את השמצות תיהם כאשר נגול על הבד סרטו האחרון של קארול (האדם השלישי) ריד: נער בע- בור שתי פרטות.

כוכבת דורס (23) החלה את הקאריירה שלה בהיותה בת חמש עשרה, עת נקראה עדיין דיאנה מרי פלאק. את השם דורס הדביקה לעצמה לאחר סרטה הראשון. כעבור שנה זכתה בסנסאציה ראשונה - אך לא

כוכבת דורס

כחה מס הכנסה ?

אחרונה - בזרחה הקולנועית: הופיעה בשמלות תחתוניות נועזות בהנה באה מש- פחת האנט. כעבור שנה היא מוזעזעת את הצנזור האמריקאי בהופיעה בבגדים ביקיני בליידי גודיבה ורכבת שוב, ואת אנגליה בשורת מאורעות המעלים אותה לכותרות הראשיות ביניהם: בעת נשואיה מתגלית טעות במילה: העלמה היא למטה מן הגיל המותר בנשואים. רק לאחר נדודים משוטט אל שופט היא מצליחה להינשא. לאחר מכן - שאלה בפרלמנט. ציר וכבד ביקש לדעת מה הכנ- סתה (ומס'הכנסתה) של העלמה דורס, המ- סירת בלונדון במכוניות מפוארות.

אין לה עתיד. משפטיה של דיאנה דורס הפכו ססידבר באנגליה. תחילה הר- פיעה קעדה בלבו, כאשר גנבים חדרו להי- רתה. גנבו משל חכשיטים בשווי של 250 שטרלינג. אולם כעבור שנה נאשמה, יחד עם בעלה, בפריצה לדירה. היתה זו בדי- חנה" הסכירה דורס. ההסבר נתקבל.

באותה שנה נחבעה לדין על שנטשה, ללא הודעה מוקדמת: (א) תכנית רדיו; (ב) הצגת רביו. כן דן שופט קנדי בכובד ראש אם להרשות או לא להרשות הפצת תמונותיה בקנדה. ההחלטה: מותר.

ניצחונה הגדול של דיאנה הפיח בה בטחון עצמי רב: היא דחתה זה עתה חוזה שהוצע לה על ידי מפיץ ארתור רנק: "אני די חזקה כדי להיות עצמאית, להשתתף רק בסרטים שבהם יש לי תפקידים טובים." ערך החוזה: מאה אלף שטרלינג. רק לפני ארבע שנים פיטר רנק את כוכב'מתחיל דורס, טען: "אין לה עתיד."

סרמים

הדרך ללב

המימרה שהורף הבדוקה ללבו של הגבר

Advertisement for 'L' brand soap, featuring the text 'L' and 'השם הזה'.

היא דרך קיבתו מתנפצת לאלף רסיסים בקריאת הקרקס. בו מגיעה אן בקסטר אל האבר הגורלי וזוקא דרך כיסו. כבסרטה (שני מתים) זה היא מגלמת דמות של כייסת כרוז'קרקס סטיב קוקריין, וכמעט שמוצאת שם טבעת נשואים. את התכשיט הנכסף מספק לה תכשיט קרקסי אחר, פראנק (לייל בטגר) המכפר על כך בחייו (איזה מוח איום!).

רק לאחר זמן מסתבר לכייסת שג'ו, מאה- בה, רצח את פראנק בעלה הנרצח בידי ענקרקס מטומטם גרופו (עדי ברבר). חילי מסכנה... וגם הקהל.

רקע לאהבה

שארכיאלוגיה היא לא רק ענין של תר- בוית מתות, גם רקע מענין להרפתקות אהבה, מנסה להוכיח חברת מסרו'גולדובין'מאייר משלחה לשם כך משלחת, לא ארכיאלוגית למצרים. צילומיה, שנעשו בידי רוברט סאר- טיו בצבעי איסטמן, הם החלק המשובח בעמק המלכים. כל השאר, וביחוד העלילה עומד על רמה נמוכה בהרבה.

זהו מעשה באן מרסדס (אלינור פארקר), בתו היפה של ארכיאלוג, המחפשת את קברו של פרעה מסוי. בתוך הקבר מסת- תר, מסתבר, סוד האמונה באל אחר. אתה נמצא מארק ברנדון (רוברט טיילור), ארכי- אולוג יפה כרוברט טיילור וגם - שוד ושבר - בעלה פיליפ (קאלוס תומפסון), בעל קולנועי שכוכבות נושאות אותו ברנע של חלשה ומבלי דעת שכעבור שנים אחדות תפגושנה בגבר נאה (והגון) כרוברט טיי- לור.

אבל פיליפ (נבל שכמותו!) מתקוטט (טפס שכמותו!) עם רוברט טיילור דווקא על גגו של מקדש מצרי עתיק (כמה קולנועי!) וצונח מגובה גדול הישר לזרועותיו של מלאך המות. אותה שעה מונקת אלינור לז- רועות טיילור והאמונה באל אחד נשארת בחוקה בזרועות הנצח.

מנה של סאדיום

האמריקאים של הוליבוד אוהבים לחדש סרטים צרפתיים. בתנאי שיהיו סרטי-מופת. היות וכדי לחדש סרטים אלה על המחפש לה- יות גאון, נופלים החידושים מן המקור, ומי שראה את הסרט הראשון אינו יכול שלא להתחלחל למראה החידוש.

כך אירע גם במקרה של החיה שבאדס, סרטו המועז של ז'אן (הנדר) רנואר. היה זה סרט מופת, מבוסס על סיפור מאת אמיל זולה, על אהבת נהג'קטר בעל יצרים חולניים לאשת חברו; אהבה הגורמת, כסופו של דבר, לרצח.

במהדורה ההוליוודית, הקרויה תשוקת אנוש הגבורים'החלשים הם בידורק קרופורד החושש שאשטו הצעירה ויקי (גלוריה גראהם) בוגדת בו, מאלץ אותה להשתתף ברצח מאהבה. אחר מפתח ויקי את ג'ף (ג'ול פורד) נהג קטר שירצח את בעלה הוקן. אולם בטרם היא מצליחה לבצע את זממה לופ- תות את צוארה וזרועות הבעל. הרכבת נוסעת נוסעת, ואיתה המנה הנדושה של סאדיום שהולעת בה הצופה משך שעה וחצי (ועוד דקה).

יומן החדשות

פדא השעמם

לאחר שהצנזור האנגלי אסר את הצגת הפרא, הסרט בו מופיע מארלון ברנדו כמנ- היג של כנופית פרחחים רוכבי'אופנוע המ- ביאים תווה ובוהו לעיירה אמריקאית סטנה, החליט המפיץ לבקש רישיון עירוני להציגו בבית קולנוע קטן בקמברידג'. אמר אחר מן הקהל: "אני משתומם על הצנזור. הסרט אינו אכזרי כל עיקר." אשר למבקרים, הללו קבעו כי מגרעתו הגדולה של הפרא היא שיעמומו. רק מארלון ברנדו יצא מנצח: משחקו שובח על ידי הכל.

בקצרה

לכבשה חמש רגליים. פרננדל מגלם ששה אחים שהדמיון ביניהם הוא ח'צוני בלבד. הישג משחקי עצום.

אהבת אמ ת. אהבה אנגלית אוסנית. קצת תה, הרבה חלב מתח גבוה הודות לבימוי של דוד (פגישה קצרה) לין. אן טוד, קלוד ריינס,

די"ח לצרכן ערוך במיוחד לקורא

העולם הזה על ידי רנה נאור

רנה יוצאת

לקנות

נעליים

עם עינת הקיץ התחילה חנות נמרוד, רחוב דיזנגוף 185, לייצר את הדוגמאות רבות'הטעם של הסנדלים התכייים. דוגמאות פשוטות ורבות ציורים ההולמות גם את הרגל העדינה ביותר. לנמרוד גם מבחר גדול של נעלי גברים יגברות.

נמכון לנעליים משובחות מנ- דלר, רחוב בוגרשוב 11 פינת רחוב סיר- קין 1, מוצגים נעלי גנטל אמיתיים מן ה- אופנה החדשה ביותר של קיץ 1955, שהוב- או מצרפת ואיטליה. המכון עשיר בנעלי נשף ובנעלי יומיום בשלל צבעים. למרות האיכות המשובחת - המחירים נמוכים ביותר.

בהגיעי ליד חנות הנעליים רדזנובר, רחוב פינסקר 6, משך אותי חלון ראהה העשיר במודלים בצבעים בהירים ובדוגמאות קלאסיות. הסרחה להכנס לחנות, הנמצאת בחצר הבית, כדאית בהחלט - כי בה כל סוגי הנעליים לכל בני המשפחה.

בעלי חנות הנעליים המפורטת עדין, הנמצאת במרכז העיר, ברחוב אלנבי 92, בחרו לה את השם הנכון. עדין מוכרת נעליים יפות ועדינות אטילו לרגל העדינה ביותר. כל אשה וכל גבר ימצאו בה את כל מבוקשם.

סלון הנעליים לבעלות (ובעלי) טעם הוא סלון וורשאי, ברחוב אלנבי 48. החנות שומרת לא רק על כללי היופי, כי אם גם על בריאות רגליך. נעלי אביב בתפירת יד אמיתית עשויים, בין השאר, גם מעור קרוקודיל אמיתי והמותאמות לשמלות ערב מצוינות בסלון ליד נעליים לעיר לשפת הים.

הלכשה

כל אם הרוצה להלביש את ילדיה יכולה לעשות זאת אצל אופנת בירנהק ברחוב אלנבי 98. חנות זאת הסטיקה להל- ביש כמה דורות של זכרים משך 30 השנים האחרונות בסחורה המעולה והמשובחת ב- יותר.

בבית המסחר האלגנטי של ברומברג ברחוב שתיקין 6 ירכש לעצמי כל גבר בעל טעם מכנסיים מוכנים ולפי מידה מן הסגנון החדש ביותר לעונת האביב והקיץ ובצבעי האופנה. החנות, המציעה גם כותנות קיץ במבחר גדול, דואגת גם לגברות: מכנסי גברות שלוש רבעי וקצרים.

עושר מודלים ומבחר עצום של שמי- לות, חלוקים ושמלות כותן מוצעים עליידי החנות ברבה ברחוב דיזנגוף 181. בעלת החנות ברבה מקבלת הזמנות לפי מידה גם אם ברצונך להביא את הבד מביחור.

החנות מקסימה ברחוב אלנבי 92 כשמה כן היא. לקראת העונה היא הכינה חליפות קיץ לגברות בסגנון האחרון ושמי- לות אביביות נחמדות, מוכנות ולפי מידה, שלא לדבר על מבחר עצום של מעלי אביב. בעלת החנות פרסקו בסמג' רחוב פינסקר'אלנבי שחורה לא מכבר מסוור מקיף בנייר'ורק, פריס ולונדון הביאה עמה את המודלים של האופנה האחרונה: מכנסיים חמודים מבדים קיצים ולאביב Plaid-Slacks שלושת רבעי, קצרים וארוכים נוסף על דוגמת 'ג'ימנסיה 1955' וזיקטים מיוחדים למכנסיים רחבים. הפתעה אחרת של פרס- קי: חולצות אינטרלוק.

בתל-אביב

החנות ויקטור ברחוב בנייהודה 6, היפה ביותר בסביבות מוגרבי, החלה לייצר את הדוגמאות האחרונות והחדשות של בגדי ים מלסטקס ומבד בצורת סליפ ומכנסיים. כמו כן מציע ויקטור: חולצות גברים לאביב ולקיץ מסגנון יחיד במינו בארץ ו- בעלי גיורה ובר משוכחים, בשלל צבעים בהירים. אצל ויקטור גם חולצות ספורט ופיגמית קיציות מקוריות בלי שרחלים ועם מכנסיים קצרים.

עריים. מתנות וספרים

אם ברצונך לתת מתנה בקורית לאדם יקר לך עשה זאת בחנות מנחם, רחוב הרצל 76: כיסא לאופנוע ומגן רוח השומר נגד רוחות בזמן טיולים בכבישי הארץ ו- מנעיים את הנסיעה.

עם התחלת עונת הרחצה תוכלי ל- הצטייד מכף רגל ועד ראש אצל שלם ברחוב אלנבי 108. מכנסיים וחולצות ספורט, בגדי ים לגברים ולגברות בכל הצבעים ובסגנון ההולם ביותר מתוצרת 'דובה' יכל מיני משחקי ספורט וחפצי שעשועים לשפת הים. הפלא החדש של שלם: שמשיה, כרית ותיק גדול לנשיאת ההפצים הקלים לשפת הים.

את הארנק אלגנטי, מן התוצרת ה- משובחת ביותר, המצאי בחנות המפורטת מייזליץ, רחוב אלנבי 94, בבניין החדש. שם תוכלי גם למצוא את המתנה הנאה ל- גבר אשר בחיך: מזודה לנסייעתי או מערכת כלי גילוח בתיק עור נחמד.

הספר המענין ביותר על נושא זה והנותן הורכה מושלמת הוא הספר 'היג- יינה בחיי האשה' שהופיע זה עתה במהדורה השלישית בהוצאת 'עם עובד'.

חנות התמרוקים והקוסמטיקה וייץ, VEITZ, ברחוב אלנבי 86 מישכת מ- בפנים עוד יותר מאשר מבחוץ. בה מי קולון ותמרוקים עדינים, תוצרת הארץ ו- תוצרת חוץ בתוספת למכלול מתנות יפות ימרהיבות עין.

רהיטים וכלי בית

החנות המרווחת לרהיטים פרקש, רחוב בנייהודה 78, מציעה רהיטים בעלי סגנון חדש ביותר, פינות סלון עשירות ואלגנטיות, במחירים נוחים ביותר, יחד עם חדרי שינה בעלי טעם עדין.

'ספה ביום זמיטה נוחה בלילה' היא סימטת חנית הרהיטים זוזובסקי, רחוב הרצל 39. בעלי החנות, מן החתיקים בתל- אביב, מייצרים מודלים משלהם. המתאימים לכל פינה בכל בית. קומפלט סלון מושך במיוחד אצל זוזובסקי - ספה מקורית וכורסאות מרופדות צמר סביב שולחן נאה.

נברשות עם בד גורג'ס נאה, או עששיות קליעה בצבעוניות תוכלי להשיג בחנות אלרד ברחוב אלנבי 106. החנות עשירה במקלטי רדיו חדישים מכל הסוגים וחפצי חשמל ממאחרר למשרד עד לקומקום ולדוד חשמלי. המחירים - עשמיים בהחלט. כל סוגי השטיחים הסיניים, פרסיים ואירופיים וביחוד 'שטיחי אילת' החדשים, העשויים צמר בשלל צבעים, תוכלי למצוא אצל האחים גוהרי ושות' ברחוב דינור גוף 128. למרפסת ביתך ולהולל הם מציעים לך את הכסאות ואת שולחן סלורידה עם ריפוד קיצי מיוחד.

המשק

הכלכלה

הנאה כללית

לפי חישוביו האחרונים של הומוריסטן אפרים (חד-גדיא) קישון מגיעות ההוצאות הממוצעות של מפלגה בינונית במשך שלושה חודשים טרוםבחירותיים ל-82.346.839 לירות ו-850 פרוטות (מזה — על רמקולים 10 מיליון לירות; על מומחים לבחירות מחוץ-לארץ 40 אלף; על רעל 8000; על שמשות 2000 ועל מכשירי האונה והתקנתם 90 אלף).

אם כי יש להניח כי המפלגות, מאז עד תי, מוציאות קצת פחות מסכום משוער זה בכל זאת ברור למדי כי ענפי משק מסוי יימיו ייהנו הנאה לא מבוטלת מן הבחירות. בעיקר: בעלי בחיידפוס, אולמות ורמקולים.

אך אלה לא יהיו הנהנים היחידים מן הבחירות המחקריות. גם לשאר מיליון ו-700 אלף הישראלים צפויה הנאה חומרית מן ה-26 ליולי, כשי שנתגלה השבוע: לא יהיו כל העלאות מחירים עד אז, כי העלאות כאלה היו עלולות לדכא את רוח הבוחר, להביאו לקלפי לא עם הפתק הרצוי.

הסימן הראשון: ההחלטה לא להעלות את מחירי הנסיעות באיטובוסים, להסתיר ספק במקום זה בהענקות ביניים ממשלתיות לאגד, דן והמקשר.

יצוא

חיצים לבון

המשק הישראלי כבש השבוע עוד עמדה אחת בחזית היצוא: משלוח אפרוחים בני יומם לקפריסין, יוון, איטליה ואלג'יריה. לא היתה זאת התרומה היחידה של הלול לתריון המאון המסחרי. תוך חודשיים יוחל ביצוא 30 מיליון ביצים ליבואן העשיר ביר תר באפריקה: גרמניה המערבית, שקנתה בשנה שעברה יותר מ-2500 מיליון ביצים מארצות-החוף, כחמישים ביצים לכל חושב.

ביצי ישראל לא יכלו להתחרות עניין ב-ססקי הביצים העיקריים של גרמניה המערבית — הולנד ודנמרק, המיכרות את ביציהן במחיר ממוצע של 75 פרוטה הביצה. כי מלבד מחיר הביצה הזול, עקב הוצאות התר בלה הנמוכות, לביצים ההולנדיות והדניות עוד שני יתרונות על הביצים הישראליות:

• הצבע הצהוב-כהה של חלמוניהן עדיף בעיני עקרת הבית הגרמנית על צבע החלמון הישראלי הבהיר.

• קליפותיהן עבות בהרבה מקליפות ה-ביצים הישראליות, מורידות בכך את אחוז השבר במשלוחים, מאפשרות הולדת המחיר.

פרימים

רד וקשה

השבוע החלה חברת בלו-בנד לשחק את מוצריה (500 טון מרגרינה לחודש, רבבות צנצנות מיוזן תלמה וטונות רבות של תמי ציות מרק) לא רק במכונות קירור חדישות, אלא גם ממפעל חדיש, שבנייתו הושלמה בחיפה ושכונותיו הסקנדינביות ה-עשויות מפלדה בלתי מחלידה מצטיינות ב-חדישותן אף הן.

באותה הזדמנות גילה שמעון טלטש, מנהל בלו-בנד הצעיר, סוד ייצור מעניין ביותר: כדי להתאים את מרגרינת בלו-בנד לאקלים הישראלי, מיוצרת היא בחורף רכה יותר מן הרגיל, בקיץ — קשה יותר מן הרגיל.

חדש ומרוזה

חברת כרמל מזרחי המשחקת יינות לא רק בארץ אלא גם בחוץ-לארץ, מכרמל חוץ עד קוויבק ראשון, נקטה החודש בתכסיס תעמולה חדש ומרחה: לכל תיר המתאר במלון דן התל-אביבי או המלך דוד הירושלמי הוגש עם ארוחת הבוקר שי כרמל מזרחי: בקבוקון יין טוקאי.

מעניין ודיחני

פריס היצוא המעניין ביותר בין יצוא בית החרושת לתמרוקים תיא (המתקרב לחצי מיליון לירות לשנה): 120 אלף כדים ממור לאים מי ירדן המבושמים בבושם תפוזים והמשמשים כאגרסלי פרחים לאחר שהוצאו מימיהם.

עוירים

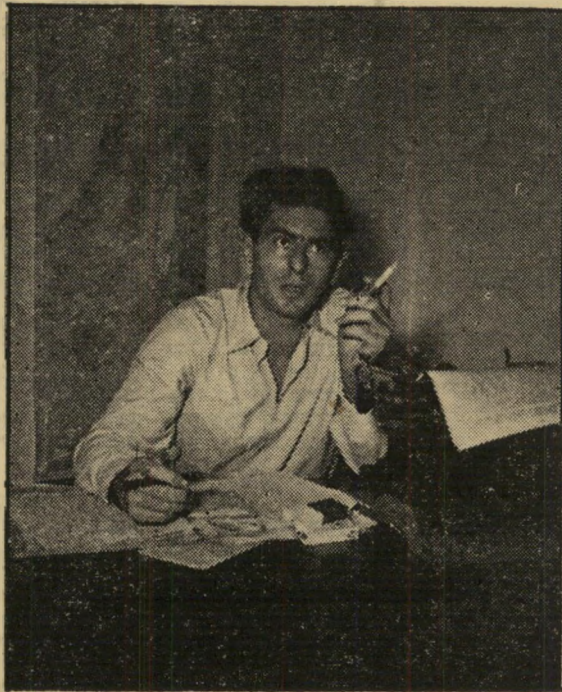

כלכלן

יהודה וייס

24

אני בוחר בציונים הכלליים, כי מאז שהם נכנסו לממשלה צומצם משטר הפיקוח והאזרח שוב אינו עובר חוק כאשר הוא עוסק בפעולות כלכליות רגילות. בעבר היית פושע פלילי כאשר קנית ביצה או מעט עוף.

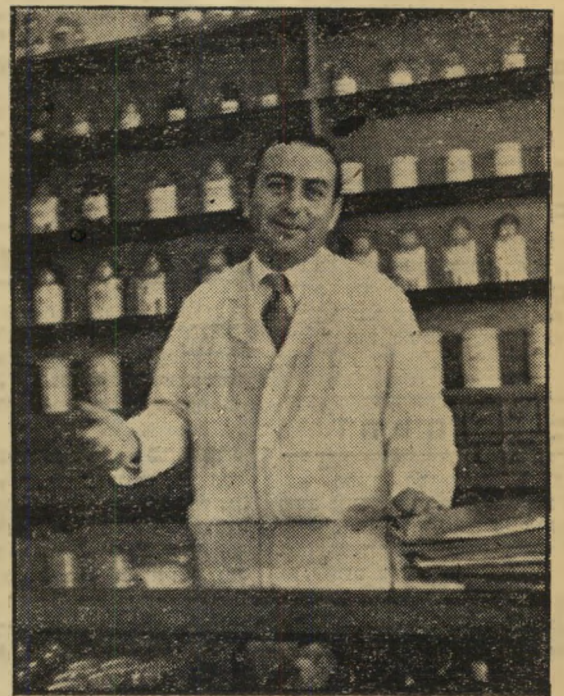

סוכן רפואות

יאיר מיכלין

29

אני בוחר בציונים הכלליים, כי נוכחתי בעבודה היעילה של משרדי הממשלה בראשם הם עומדים. משרד הבריאות, למשל, שם קץ לשוק הש-חור בתרופות. כל חולה יכול כיום לה-שיג כמעט כל תרופה לה הוא זקוק.

בוחרים

המלחמה הקרה שלוס'בוק

המלחמה הקרה מפנה את מקומה לשלום קריר! אמר שבועון אמריקאי, הידוע כל-אומני קיצוני. אחרים דיברו בפחות הסתיי-גות. הכל הרגישו: השלום סרץ השבוע בעולם כמעט באותה פתאומיות כפרוץ מל-חמת'בוק מודרנית.

קבוצת החיילים האמריקאיים שהשתתפו בפגישה ההיסטורית עם חלוץ הצבא האדום לפני עשר שנים וחודש * ושהוזמנו השנה לחגיגות רשמיות במוסקבה, היתה רק יונת' בשורה ראשונה. אחריה בא מכתבו האישי של המרשל ז'וקוב אל חברו מימי הקרבות, הגנרל אייונהואר. החודש טסה להקה שלמה של יונים: חתימת החוזה האוסטרי, ביקורו של הרושצ'וב אצל טיטו, הסכמת כל הצד' דים לקיים, זו הפעם הראשונה מאז תום מלחמת העולם השנייה פגישה של ארבעת הגדולים.

איש לא השלה את עצמו שהדרך קלה: השגת הסכם של שלום אינה מלאכה קצרה יותר מאשר השגת נצחון בקרב. אולם לפי שעה ראה העולם סימן מעודד אחד: מניית תעשיית'הגשק ירדו בבורסות.

בריטניה הדרב' הלאומי

את הדור החדש של הישראלים, מענינות הבחירות בבריטניה כשגל של אשתקד על הר אברסט, אם לא פחות. הם יתקשו להבין כי עוד לפני עשר שנים בלבד ישבו ואחיהם

שמח הבריטי הממוצע לקחת הביתה את מדור הספורט של עתונו, להשליך את שאר החלקים לפח'הפסולת. הוא יודע כי בעיות העולם והכלכלה מסובכות מכדי שיבינו, וכי הפוליטיקאי הוא איש מקצוע ממש כמו המהנדס או הרופא. עליו, כבוחר, מוטלת רק חובה אחת: לבחור לעצמו את הרופא שיטפל בו.

שעות מעטות לפני מועד הבחירות עוד לא העז איש לנבא בבריטניה מי יהיה הרופא הבא.

יפאן צנזורה מקיצצת

צנזורת הסרטים היפאנית חוסלה עם הטלת פצצת האטום על הירושימה. לפני כן אסור היה להציג לפני הצופה היפאני אפילו נשי-קה אחת, והסרט היה נקטע לפני ששפתי האוהבים היו נפגשות על הבד.

אחרי המלחמה הציפו הכובשים האמרי-קאים את השוק בשפע של סרטים הוליו-בודיים, שהיו מיועדים לכאורה לחייליהם, אך למעשה הוצגו במחירים שווים לכל נפש, לפני דאז'כולוסיה האזרחית, הביאו לפני ה-יפאנים שפע של סצנות נועזות פי כמה. הצנזורה החמורה התבטלה באורח חוקי בפי-קודת הכובש. במקומה הונתה צנזורה עץ-מית מרצון באולפני'ההסרטה היפאניים, של-יצרניהם היו כחונות אמנותיות יותר מחשיפת ירכיים וחזה.

קפיצות למיטה. בשבוע שעבר התעוררו הצנזורים היפאנים, עבי המשקפיים, מתר-

הפגישה ההיסטורית של חיילים יונה עלתה, מניית ירדו

דמחם. מפץ יפאני שהביא לארץ את הסרט הצרפתי, הריאליסטי במיוחד, המלכה מאר-גוט, פירסם בעתונות ובמודעות'רחוב תמור גות עירום הלקוחות מהסרט, הבטיח לקלוט סצנות נועזות יותר בסרט עצמו לכשיוצג לקהל הרחב.

הפעם התערבו נצשי הצנזורה הפנימית בענין, איימו על המפיץ להפריע להצגותיו אם לא יקצן שתי סצנות נועזות ביותר. האחת המראה את ז'ין מארו, כוכבת הסרט, מונקת למטה עם בעלה המלכותי, עירומה כביום היחלה; השניה התוזרת על אותו תרגיל, הפעם עם מאהבה של ז'ין.

כל חוק שיכול להכריח את המפיץ לקצן בסרטו, לא היה קיים. אולם לאחר שנרמז מחוגי המשטרה בטוקיו, כי המשטרה לא תמנע הפרעות מאורגנות בסרט, נכנע המ-פיי. הסכנה למוסריותו של העם היפאני הוסרה, לפי שעה.

כרור'הארץ כיסא-נוח

למדינאים הישראלים הסובלים מחימום'כס' אות'כרוני, מציעים מומחי חברת הרהשים ווד פנטישרט' הגני יורקית, כיסא מיוחד. ה-כיסא, שמחירו 200 דולר, מצויד במנגנון קי-רור'אחיר המופעל אוטומטית לכשבעל'הכיסא מתיישב עליו.

המבוגרים יותר דבוקים למקלטי הרדיו, הא-זיני בצפיה מתוחה לתוצאות המדיקיות של ההצבעה במחוז נוטינגהאם אשר כחבל ביר-מינהאם, בדעם כי הפרש של כמה מאות קולות בפינה נידחת זו של כדור הארץ עלול לשנות את גורלה של ארץ-ישראל.

זמנים אלה עברו, ועתה אין האורח היש-ראלי מתרגש יותר מן הבחירות הבריטיות מאשר הבריטים עצמם, הרואים בבחירותיהם מאורע ספורטאי יותר מאשר ענין רציני. אחת הסיבות: בעוד שבישראל אין הבחירות מחוללות לרוב שינוי רציני במערך הפוליטי, הרי בבריטניה כמעט לעולם אין יודעים מראש את התוצאות. שינוי זעיר בהלך הרוח הלאומי יכול להעלות לשלטון מפלגה זו או השנייה. הדבר משוה לבחירות אומי של מירוך'סוסים.

סלע'מחלוקת יחיד. אמר השבוע חבר הפרלמנט ריצ'ארד קרוסמן, הסוציאליסט ה-קיצוני התומך בהקמת בסיסים בריטיים ב'ארץ-ישראל: "בשיטה שלנו יכול להיות רק סלע'מחלוקת אחד בבחירות כלליות... (והיא) האם מר אטלי או סר ונאטוני (אידן) ימנה את הממשלה הבאה..."

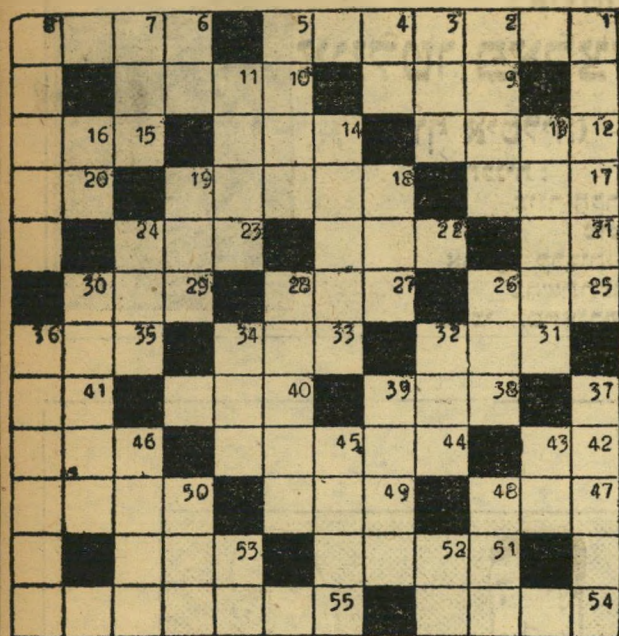
לא היתה זאת הודעה צינית. בניגוד ליש-ראלים, המתעניינים ברובם בכל נושא פוליטי,

על גדות נהר אלבה מדרום לברלין, ליד העיר טונגאו

15 ספרים

יוג'רדו בין
פותרו

תשבץ פופ

מאוזן: 1. אחד

- מארבעת הגדולים; 6.
- לוחם באחרית ה' ימים; 9.
- תנועה מר' בילה אליו מן העיר; 10.
- קיבוץ בצמון; 12.
- הרוח על הון; 14.
- מסופרי ההתיש' בות העובדת; 15.
- שקר; 17.
- קיצור חי' בה לשם נערה ש' כיה; 18.
- איכה היא כואת; 20.
- אחד מ' ארבעה בניס; 21.
- תבואה; 22.
- תהום; 23.
- ריב; 25.
- מידת נפש; 27.
- ההוב השחור; 29.
- צורה פוטוגרפית; 31.
- יין לבן; 33.
- הר' לך ברגל; 35.
- גועל; 38.
- הקשור לנפש; 39.
- סר חסר יכולת מ' סיימת; 40.
- אסון; 41.
- ארבע מאות וש' תיים; 42.
- אל; 44.
- חרוט, בלועזית; 46.
- אחת מחמש החב' רות הקבוצות במוצת הבסחון; 47.
- עץ הנגב; 49.
- בירתו של אדואר; 50.
- הר המים של סכום; 53.
- שר בלי תיק; 54.
- שכחה; 55.
- ישוב עולי גר' מניה בגליל המערבי.

- 34. פלוגה היתה כזה; 36. ממפקדי חטי' בות הפלמ"ח; 37. הנשיא הראשון; 39. מטבע עובר לטורח באודיסה; 43. אות עב' רית; 45. מעביד בפרך; 46. צנחן; 48. ... ונני עלמ' ? 50. היסטוריון יהודי; 52. כינוי רומז; 53. אוסטרליה.

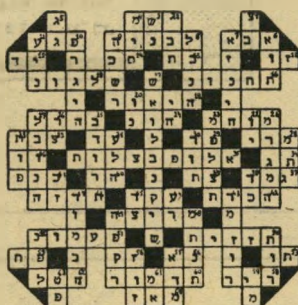
לתשומת לב פותרו התשבץ:

החל מתשבץ זה ישותפו בהגרת הפרטים רק פותרו התשבץ שתשובותיהם תשאנה חותמת דואר לא מאוחרת מיום השלישי לש' בוע שלאחר הופעת התשבץ בהעולם הזה.

חמשה-עשר פרסי ספרים לפותרו תשבץ "העולם הזה" 916

שניאור אנצליביץ, מגדיל; חנה בן-ברוך, טבריה; שיכון ב', 3/30; עמיקם בריל, רמת דויד, קבוצת עינות, הכשרה צעירה; רינה ברנדייס, טבעון, החורש 18; עודד ברקוביץ, משק מחניים, דואר'נע גליל עליון; גואל, יבנאל, דונר טבריה; משה ז'ין, כפר אחא; עזרא הס, צה"ל, ד. צ. 2351; סג'אלוף רחבעם זאבי, צה"ל, ד. צ. 2145; בן-ציון טיסונה, ירושלים, ת. ד. 366; אמנון כהן, טבריה, קריית שמואל, שכונת גן העגל; מיכאל מזרחי, ירושלים, בצלאל 43; טובה שורקי, זכרון-יעקב; יצחק שלו, נתניה, לבונ' טין 22, J. REINA, J. NEEMAN, BRITISH POST OFFICE, P.O.B. 26, TANGIER, MOROCCO.

פתרון תשבץ 918

הורים נכבדים

תנו לילדיכם השכלה תיכונית עם בכשרה מקצועית במחזור דו-שנתי לבוגרי בתי-ספר יסודיים במחזור חד-שנתי למסיימי 9-10 שנות-למוד (כתות בוקר וערב מקבילות) כל ההקלות למעוטי היכולת מקרן-היובל ותמיכות ממשלתיות.

מבחר גדול

מכונות חישוב וסיכום FACIT, ODHNER, ADDO, MULTO מכונות כתיבה עבריות ולועזיות פורטבל ומשרד גם עם מרכבה רהבה המודלים המשוכללים ביותר עם טבולטור אוטומטי ושוליים אוטומטיות ZETA, CONTINENTAL... ערבות מלאה ההספקה מהמחטן

אנשים

פסוקי השבוע

ראש הממשלה משה שרת, נראיון עם גורדון האמילטון, מעורכי הניוטויק. שהתפרסם השבוע: "ישראל אינה ישרא... יאונה... ישראל. היא ישראל כמות שהיא."

שר-הבטחון דוד בן גוריון, בשיתה עם אלמנת נשיא ארצות-הברית אלינור רוזוולט שציטטה אותו השבוע: "השנים הסרבות והמאשרות ביותר בחיי בארץ-ישראל היו שלוש השנים הראשונות (בסגירה) זה שנים האחרונות (בשדה-בוקר)."

חיים רוזילי, מנהל משרד-התחבורה, כי הרצאה בפני האגודה הימית הכלכלית כתיבה על נמלהקישון: "אני מרגיש את עצמי כשחקן במחזה שכולם קראו אותו ויודעים אותו על בוריו, ורק באו לראות כיצד אני משחק אותו."

ישראל גלילי, בנאום על ההתרבות המהירה של עורכי-הדין במדינת ישראל: "בקצב כזה יצא שבועי שנים מספר לא זו בלבד שמספר עורכי-הדין יעלה על מספר הנאשמים, אלא שגם איש לא יעני לברך בשלום את רעהו ללא מכתב מבוטל."

הגנב א. ט., איש חיפה, בן 21, יפה-תואר שהשתחרר משירותו הצבאי לפני זמן קצר, בהצהרת הגנתו בפני בית-המשפט: "אינני אוהב את חברתם הירודה של הפורצים ל' מיניהם. אינני מאמין לגנבים, ולכן אני גונב ב' יחידות."

פילכאנה מאננגו, כוכבת הסרט ה' איטלקי: אני שומרת עדיין על הסוד, הלבנים והגריבים השחורות הקרועות בהם הופעתי בשעתו בהארזי המר, משום שהם מביאים לי זכרונות נעימים ומרים. נעימים — משום שלאחר סרט זה הוכתרתי בתואר הכוכבת האיטלקית בעלת כוח המשיכה הגדול ביותר. מרים — משום שתיאר זה הוענק לי עליידי גובי מסה-הכנסה."

בשרבות בורמה

בדיחה נפוצה סיפרה בשעתו כי שלישי בריית-המועצות המגווח יוסף סטלין נתקף יום אחד שיגעון גדולתו, גילה את שפמו והחל מכיט בראי וצועק: "אני מאיר יערי!" מאיר רע דומה (כמעט) אירע השבוע לאישיות ה' מסמלת את הקצה השני של הנוף הפוליטי הישראלי, ח"כ תרות מנחם בגין: אדם בשם יחזקאל קרעון נעצר לפני ביתו של בגין ברחוב רוזנבאום 1 בתל-אביב, החל לצעוק בקול-קולית: "אני בגין! אני בגין!" להוקרה מטורפת פחות זכה חבר-קבוצת נען, מגלה מגדל-ההורדוס במצדה, ארכיאלוגי חובב "שמריה גופמן", שתיאר במאמר מפורט בסיימט הלונדוני כ"מיסטו שמרל גיימון שנוגד לפני 42 שנה בגלאנגו, סקוט-לאנד וחי כעת בקיבוץ נען."

בחובביות אחרות עוסק מבקר המדינה ד"ר ז'יגפריד מוזס: הוא סיפר השבוע לילדים אמריקאיים כי פעמיים בשבוע הוא מבצע התעמלות בוקר מאומצת במשך שעה שלמה, מיקדמת ביותר.

לבידור שונה יוכה ראש ממשלה בורמה או לו בבואו לבקר בישראל: תיאורו הבימה יציג לכבודו הצגה מיוחדת של בער-בות הנגב, המחזה שנבחר למסרה זאת עליידי משה שרת עצמו.

בגאלריות פאריס

"לא יהיה נכון לומר שכל הציירים הם קבצים", אמר השבוע צייר ישראלי צעיר כששמע על פתיחתה של תערוכת הציירה הישראלית "ציפורה אילון" ברוב סאר יהודי בפאריס, ועל התפסת קאטאלוג מהודר ביותר, בשפע תמונות צבעוניות, לקראת תערוכה זאת, למרות העובדה שהציירת מציגה את עבודותיה בפעם הראשונה. סיבת ההידור המיסרי: הציירת היא אשתו של אחד הבעלים והמנהלים של מפעל קיזור פרייזר בישראל אפרים אילון.

לכבוד מיוחד יותר זכה מציאי התרכיב נגד שיתוקילדים (היהודי) ד"ר יונה פאלק: האדם הראשון שפנה להצעת פרסי נובל בשטוקהולם בהצעה להעניק לו השנה את פרס נובל לרפואה היה ד"ר מוסטאפה-אלי-יהאני, מחשובי הרופאים במצרים.

בכל חדר במלון רמת אביב הונח לאי-מכבר תנ"ך עברי-אנגלי מהודר, בהתאם להצעה שהשיע נשיא ישראל יצחק בן-צבי כי ביקורו האחרון במלון.

התחרות האיגרוף המקצועית הראשונה בישראל

ביום רביעי, 25.5.1955, בשעה 8 בערב

באיצטדיון רמת-גן

אמלטו פאלצי'נלי - דוד עובד

(ישראל)

(אדוף איטליה)

בתכנית:

צייר הקריקטורות זאב

מוסיקה

ארבעה קרבות מוקדמים

בהשתתפות:

טובי המתאגפים החובבים בישראל

נוק-אוט!

לינדול
משמיד הנבל

נשפטים,פקקים,נבלים
זבובים ויתושים

מרתחה ומכבסת

תוך כמה דקות לפי השיטה היעילה והחדשה בעולם של

ע ר ב ו ל

מחירה — 285 ל"י בלבד

(כולל מ. מ.)

מיוצר ע"י מ. ו. בע"מ

מפעלי מתכת

תל-אביב

נקטון

מכונת הכביסה
האמריקאית

... אדרבא
אני מוכן להסביר לך מדוע עולה
מספר אחזייה מידי יום ביומו
k. היא עדינה
היא טובה
היא מרגיעה
בורר שהמדובר בסיגריה
Export
וגם אתה יכול להוכיח
שהצדק אתך.
20 סיגריות 350 פרוטה.
אחים בז'רנו בע"מ.

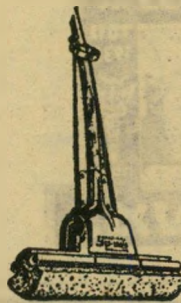
המתנה לשבועות:

שומף רצפוח אומוסמי

8950

SHAT KAL
שט-קל

בגין 20 טו 7917 פ. פ. א. מ.

שים לב
לשם החרוט
"שט-קל"

אנו נותנים אחריות

לשנה אחת על כל "שט-קל"

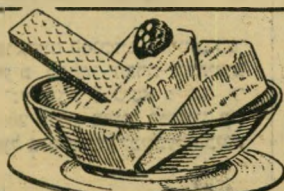
בעד שגיאות ייצור.

ספוג להחלפה אפשר להשיג בכל עת

להשיג בכל החנויות המעולות.

המפיץ היחיד: אופיט בע"מ, רח' הגליל 7, תל-אביב, טל. 66475

סוכנות משנה לצפון: א. פוציגרי, ת. ד. 1438, חיפה.

גלידה
תלמה

ביתי, קל להכין - וכל כך טעים!

סוריה

גבר אעכו

תושבי חיפה זוכרים היטב את אחד שוקירי עורכידיו היו נפגשים בבתי-המשך סט עם הגבר פרוץ-השער. הם לא התפלאו כשנודע להם כי חברם-למצע הפך סגן מזכיר הליגה הערבית, אחרי שברח מן הארץ בימי המלחמה.

מי שהכיר את שוקירי לא התפלא גם כשסכסוכיו עם הבוס שלו, מזכיר הליגה עבד אלחלק חאסונה, הפכו לסוד גלוי, שוקירי היה מתרועע במסדרונות האו"ם בניו-יורק, מכחיש את הצהרות חאסונה, זורע מבוכה בין שאר הנציגים חובשי התרבושים והקאפיות.

כשנעשה מצבו בלתי-נסבל, ביקש שוקירי

שיא האקטואליות

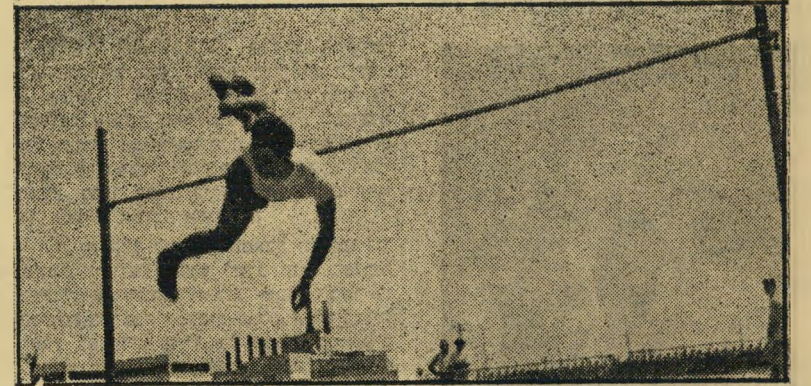
בירושלים, החלו בנימין ריבלין (22) ו' מרדכי שלום (23) בקטטה חריפה לאחר שלא יכלו להסכים ביניהם מי יקרא ראשון את העיתון המשותף, הובאו לטיסול במגן דוד אדום, נעצרו עליידי המשטרה שמסרה הידעה על המקרה לעיתונות.

החולה הגדושה

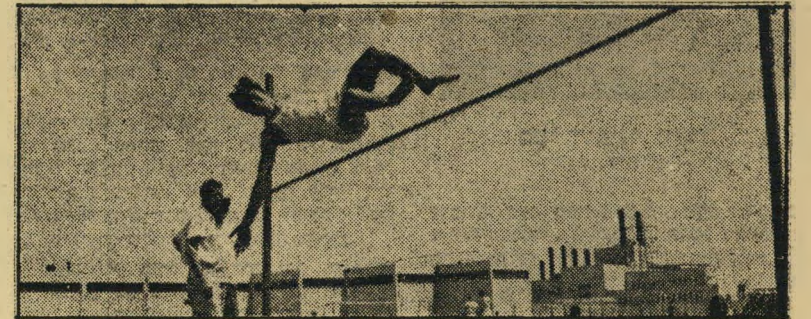
ככביש העמק בקירבת עין-חרוד התחפש צעיר רודף-טרמפ למתעלף, נאסף כעבור זמן קצר עליידי רופא, שהתרגו על התרמית, הביא את הצעיר למרות מחאתו לביית-החולים בעפולה.

אקטיביזם בחנוני

בקיבוץ מעזה, פירסם העלון המקומי

אדוף-נערים רפפורט קפיצה ראשונה: כשלו

קופץ-גובה אינשטיין קפיצה שניה: כשלו

קופץ-גובה ימיני קפיצה שלישית: הצלחה

גב ציבורי, מצא אותו בדמות הממשלה הסורית הנוכחית. יתכן והיה עובר למשק: אולם הוא היה מאוהב דווקא בקאהיר. לכן מצא פתרון מקורי: ממשלת סוריה מינתה אותו לשגריר בבירת מצרים.

הנשיא לא אהב

עד כאן היה הכל טוב ויפה. המינוי כבר היה חתום, הועבר לאישורו הרשמי של נשיא סוריה, חאשמ אל-אתאסי. אולם זה לא אהב את שוקירי, הוא עילעל בספר החוקים, מצא שקיים בסוריה חוק האומר שאיש אינו יכול לייצג את סוריה בעולם אם לא גר בסוריה קודם לכן עשר שנים רצופות. שוקירי, הסורי החדש, לא התאים לכלל זה.

עתה התרגו גם סברי אל-אסאלי, ראש ה' ממשלה, הוא היה מוכן להילחם למען ילד טיפוסי. הכריז הוא, בתוקף: "אם זהו החוק, אנחנו נשנה אותו!"

אתלטיקה קלה

סנטיאגו אחרי סנטיאגו

החום הלוהט ששרר באיגוד התל-אביבי שעה שנערכה בו בשבת האחרונה התחרות על אליפות הארץ לנוער באתלטיקה קלה, היה הדבר היחיד שמחוי לתוכנית. כי מלבד פרט זה שרר בתחרות סדר מופתי, שלא הופרע במאומה על-ידי ההשתתפות ההמוני ניה (150 מתחרים). בכל זאת השפיע החום יותר מן הסדר. גרם לכך שרק שיא ארצי אחד הושג בתחרויות. השיג אותו איתן שרייבר מכפר מסריק, שזרק את הדיסקוס למרחק של 44,32 מטרים, עלה בשלושה מטרים על השיא הקודם.

הפתעה התחרות היתה הופעה של הקפצן רפפורט מהפועל תל-אביב. בתחילת התחרות הפיל פעמיים את המוט, הצליח לקפוץ על פני הסף הנמוך-יחסית רק בפעם השלישית והאחרונה, שעה שכל שאר המתחרים עברו את הפס ללא קושי. בשלבים האחרונים של התחרות, שעה שהמוט עלה סנטימטר אחרי סנטימטר מעל לגובה של 1,70 מטר, אור רפפורט כוח, השאיר את מתחריו מאחוריו, וזה באליפות עם תוצאה של 1,74 מטר.

הרץ הלך לישון

כדי לגנוז את התחרויות על אליפות ה' ארץ באתלטיקה קלה לנערים, ולמשוך קהל צופים רב יותר לאצטדיון, הוזמנו עורכי ההתחרויות את הרץ השוודי הנודע, סטודנט המשפטים בורגר ויקולנד, להשתתף בתחרות ראווה. התחרות נקבעה ל-9.15 בבוקר.

חצי שעה קודם למועד הופיע הרץ במג' רש, החל בריצה מוקדמת כדי להכשיר את עצמו. להפתעתו נודע לו כי מתחריו עדיין לא הופיעו. המועד נדחה ל-10.15. ויקולנד לא התייאש, המשיך באמוניו. אולם מתחריו לא הופיעו גם במועד החדש. הרץ הנודע לא כעס, ביקש רק להאריך את מסלול הריצה מ-3000 ל-5000 מטרים, נטל את מוזרתו, הלך לישון, דרש שיעוררוהו בשעה שופיעו מתחריו.

בשעה 11.30 הופיעו המתחרים. נצחונו של ויקולנד לא הצטיין בהישג מיוחד.

כדורגל

אי או ב'?

המשחק בין מכבי יפו לבין מכבי ראשון-לציון שהתקיים השבת במגרש מכבי יפו הוכיח שהתחרויות בליגה ב' הן הרבה יותר מעניינות ואף מושכות קהל רב יותר, מאילו של ליגה א'. ההתחרות בין שתי הקבוצות היתה הגוננת, ברוח ספורטיבית, לא הסרת מיתה, נשתיימה בתוצאה 0:3 לטובת ה' יפואיים.

קבוצת מכבי יפו הראתה משחק נאה, צירוף פים יפים ובעיטות מוצלחות. ראוייה לשבח העובדה שהקבוצה העלתה שחקנים צעירים, דומה לשאר הקבוצות. רמת המשחק של הקבוצה לא ירדה, למרות הסרונם של מספר שחקנים טובים שהוצאו ממנה לאחר משחקה נגד הכוח תל-אביב.

לציון מיוחד ראוי השער השלישי. הכדור נתקל תחילה בקורה, חזר והתגלגל לרגלי השוער, וכנס לרשת. הקהל היה הוגן, מחא כף למבצעי-הם של שתי הקבוצות כאחד.

שעור של כבוד

קבוצת הפועל תל-אביב הופיעה במגרש, במשחקה נגד אחותה הבלפורית שהתקיים השבת במגרש באסה היפואי, בטוחה בנצחונה. הדבר הורגש גם בהרכבה: המגן וויס, ככד התנועה, הועבר ללא כל הצדקה לתפקיד של חלוץ מרכזי. השחקנים זילזלו בידיהם, וזכו בתוצאה מזלזלת זה בשעה חודרוב ניצל בדרך נס משערים נוספים.

אם כי תוצאת המשחק היתה 8:1 לטובת התל-אביבים, יכול היה נצחונם להיות גדול פי כמה, במידה שהיו מופיעים דרוכים לקרב. יחסם של שערים, כידיע, קובע לעתים לא מעט.

האכנסים נקרעו

בתקרית בלתי-נעימה וזה חלוצה המרכזי של אלופת הארץ בכדורגל, מכבי תל-אביב, שייע גלוד, בתחרות עם בית"ר ירושלים שהתקיימה השבת במגרש באסה ביפו. מכנסי הספורט שלו נקרעו בזמן המשחק, מצידם האחורי. גלוד הצליח להחליפם בהקדם, בלי למשוך את תשומת ליבו של הקהל הסקרני. אולם הגורל רצה אחרת: מספר דקות לאחר מכן, שבו ונקרעו מכנסיו של החלוץ המרכזי. הפעם היתה הקהל שבע רצון.

את המכתב הבא, אני מפרסמת כשלונו, מטעמים מובנים, "אנחנו שני חברים, בוגרי ב"ס תיכון, מאסנו בחיי הוללות סלוניים ריקים ולקראת העתיד אנו חושבים על הקמת מסגרת הברית בעלת איסי ותוכן אינטלקטואלי רציני. אני מבקשים ממך, לפנות מעל גבי מזורך בשבועון, אך כל המעוניינים (בנים ובנות) להתקשר עמנו, לשם יצירת מצע ובסיס למשימתנו. המעוניינים חייבים להיות תושבי חיפה או סביבתה." כתובותיהם של שני היוזמים הם: אילן ישראל, רחוב הספירט 20 הר-הכרמל, מל. חיפה. ודוד גרוסמן, רחוב הכבירים מס' 3 הר-הרמל, חיפה.

ארכיטקטורה של שפות

סטודנט המכיים את לימודי הארכיטקטורה שלו (919/809) איננו שולט עדיין לנמיר בשפתנו העתיקה, אולם מתעקש להתכתב דווקא בעברית עם נערה בניגל 25. אין לו כל מבלות ברוח להשכלתה. הוא מוכן מדי פעם לכתוב משהו בגרמנית, רוסית צרפתית, אנגלית, ורומנית בהן הוא שולט יפה. כואת אם מסתיימת רשימת מעלותיו, הוא אומר מוסיקה קלאסית ומודרנית, יוקר דים קולנוע, תיאטרון, וכמו רבים אחרים וכו'. הוא אף מנגן באקורדיון ופסנתר. ניגל 28.

לאחיות, מכוניות ואמצעים

שלוש נערות בניגל 19-18 (919/810), תלמידות ב"ס לאחיות מעוניינות להתכתב לשם הכרות רק עם שלשה בחורים בעלי התמונים הבאים: (א) בעלי כלי רכב שיספיק לכך הששה (ב) אוהבי כלי ובעלי אמר צעים לכד, (ג) בעלי אינטליגנציה והשכלה (ד) זוכה למעלה מ-1,700 ס"מ. (ה) פריצות נאה (ו) מסביבות תל-אביב, אם שמחם לב, אני, אישית, אינני אוהדת נערות מסוג זה, אולם כפי שלא פעם אמרתי אני מוכנה כואו רק בתפקיד נשוא מכתבים וככו בעלי מכוניות רשות הנסיעה לכס.

דמ ספרות, ורקודים

כנראה שסטודנטים אינם שונים משאר ה' אדם, קחו למשל את (919/811) בן ה-21 — אף הוא, כרכים אחרים, רוצה לדאוג בתמונה הוכחה לקיום דם, אצל נערה המכילה בין השאר אבזורים כיופי, חומד, אינטליגנציה, השכלה תיכונית (יכולה להיות גם תלמידה), להתכתבות הוא מציע נישואים בלתי רגילים כמדע, בעיות חברתיות, ספרות, קולנוע, ספורט ורקודים. (פה יש לי חשש שהכונה לא לכרכור עט).

רגילה בהחלט

(919/812) שהיא נערה בת 19,5, רגילה בהחלט, לרבות, ומכונה את עצמה לכריזה של הוראה, אומרת שהיא מוכנה להתנסות על מנת להתכתב עם בחור בן 2% לפחות והמאחד בתוכו יפיתואר, רמה אינטלקטואלית, חוש הומור והכנותיות.

יש לך ייעוד?

בן ה-29 המסומן לפנינו (919/813) איננו אוהב להתבלט. לעומת זאת הוא אוהב טבע, טוילים ומוסיקה עממית. הוא ישמח למצוא חברה לעט בעלת תכונות דומות. ישמח עוד יותר אם יתברר שהיא, עובדת חינוך הרואה ייעוד בעבודתה.

בימים טרופים אלה

(919/814) לא מצא עד היום חברה כרוחה. הוא סטודנט באוניברסיטה מהמחנה במקצת בנישאו הראשונה אל נערות (הוא בעל התכונה הנדירה של הספקה). נערה לפי רוחו היא בעלת אינטליגנציה לא דווקא על הנייר, סקחית במידה מספקת כדי לנהל שיחה עם אדם ולהבינו ולא סנוכית. הוא טוען כי קשה, בימים טרופים אלה למצוא בן, האסנם צוק?

מה לידודי בבית?

"יוקיי", מאחר שלא תוכלי לשנות את כל הודך הצעיר, בעיקר את הנערים, שיקמו כאשר את נכנסת לחדר אי נישנת לשלוחן, יוצאו עליך כספ רב ויהלכו לך ולשמלוי תיך האמרוקאיות מהמאות — מה דעתך שהשתי במקצת. תהיי פחות סנוכית יותר אנושית — אם הליפות קיי קלילות ועניבות מוצאת הן בענייני יותר מאשר זוג המכנסים המסורתיים והחלוצה הלבנה — מה את עושה פה?

על כל חסונים אלי בכך עניין שהוא, לצרף 800 פרו-פה בכורים

בעיקרה פעילות מחשבתית; לעתים רחוקות מסוגל הגוף לבצע מה שהמוח מצוה". הוא גילה כי סרטנים, בשר לא מבושל, או אספרגוס, הנחשבים כתרופות הפלא בנידון, אינם עוזרים במיוחד; שמפניה, יין טוקאי ומשקאות משכרים אחרים לא רק שאינם עוזרים אלא אף ממעיטים את הכושר המיני. את העצה לגברים להיות לא רק בעלי כ"ק/1 (כושר קרבי 1) אלא גם בעלי כ"מ/1 (כושר מיני 1) השיא בו במקום רופא צבא צרפתי. הורה הוא: שמור על תפריט יומי מאוזן העשיר בפרי הדר, חלב, שמנת, ביצים, בשר רזה, כבד וירקות.

גלולות

פרפרים מורידרר

עצה חדשה לאובדים בים גילו החודש מדענים בריטיים: הרוצה לשחות אל החוף חייב לשחות כיתוך ההפוך מזה של טיט

בטי דובינר זינדה
לידה בלונדית

פרפרים, באם מצויים כאלה, מעל למים. כי טיטות הפרפרים נושאות אופי של התאבדות, מתרחקות מן החוף, לא מתקרבות אליו.

מים ויגון

מחקר תעשייתי שנערך בשבדיה גילה עד כמה חיוניים המים לא רק לאדם: להפקת ליטר נפט דרושים עשרה ליטר מים; לשם

ידידים עם ליואנד האמפטון
— חבר שחור

ייצור קילוגרם נייר דרושים, בין השאר, 182 ליטר מים; לטחיית קילוגרם אריג צמר 530 ליטר מים; לטון מלט — 2800 ליטר מים ולטון פלדה משובחת — 350 אלף ליטר מים.

רפואה

ילדה בשם דליה

הילדה הבלונדית הקטנה נעה ברוב תן. הקהל הגדול ישב מרותק למקומו. היא דיברת תחילה צרפתית, אך פתע עברה לעברית, לשמחתו הגדולה של הקהל שידע כי היא תיירדת. אולם דליה הקטנה לא הסתפקה אף בכך; היא ירדה אל הקהל, לחצה את ידי הילדים והילדות.

לא היתה בכך משום חוויה, לולא היתה הילדה הקטנה בובה. היא, כמו חברתה בובה שחורה בשם ליואנד האמפטון, היתה שייכת לתיאטרון-הבובות הצרפתי של לוי ופולאק. הקול העברי היה שייך לתקליט של נאחה דמארי, בתה של הזמרת התימניה ה' יפהפיה. והקהל היה מרותק למקומו לא רק מרוב התפעלות, אלא גם בגלל טרגדיה אר' שית: היא היה מורכב מ-300 ילדים משות' קים והוריהם.

שיתוק-המבוגרים. ההצגה התקיימה בבית-החולים אסף הרופא בצריפין, ביוזמת אגודת פוליו, חבר הפעילים של בטי (הדינמו האדום) דובינר (העולם הזה 917). מתנדבות של האגודה הביאו את הילדים, ברובם מקרים קשים של קרבנות שיתוק-הילדים, מכל רחבי הארץ, מתוך תקווה כי ההצגה תתרם תר' מה נפשית חשובה לשיקומם.

היה זה קטע קטן של המאבק העולמי נגד שיתוק הילדים, שנכנס לשלב חדש כשנתנה ממשלת ארצות-הברית לפני שבוע הכשר ל' המשכת ההרכבה מתרכיב סאלק. אולם בחזית הארץ לא היה עדיין כל חדש: המאמצים להקמת מכון לאומי אמיתי לעזרת הנפגעים לא התגברו לפי שעה על שיתוק-המבוגרים.

מה ידעו חז"ל

אם כי חז"ל פסקו "טוב שברופאים לגיהר נום" (קידושין פ"ה) לא נעלב מהם הרופא התלמידי ד"ר דוד מרגלית, החליט להר' כית עד כמה התמצאו חז"ל במדע הרפואה.

את ההחלטה הזאת ביצע ד"ר מרגלית על גבי דפי שנתונים של הרופאים היהודיים דוברי העברית בארצות-הברית, הרופא העברי, בו פרסם החודש אוסף מקיף של אימרות חז"ל חוכמניות על נושאים רפואיים מ"כל השטף בוימה — זיקנה קופצת עליו" ועד לששה הדברים שהם סימן יפה לחולה: "ער' טוש, יועה, שלשול, קרי, שינה וחלום."

כוחם של חז"ל לא היה יפה באימרות בלבד. הם ידעו גם את הסיבות למחלות רבות שעל מניעתן נחלקים טובי הרופאים עד ה' יום הווה. אחת ממחלות אלה היא מחלת ה' טחורים, תחתוניות בפני חז"ל.

קבעו הם (בברכות ג"ח): "עשרה דברים מביאים את האדם לידי תחתוניות: האוכל עלי קנים, עלי גפנים, מוהני בהמה, בלא מלה, שדרו של דג, דג מלוח שאינו מבושל די צורכו, השותה שמרי יין, המקנח בסיד וב' חרסית, המקנח בצרור שקינח בו חברו, ויש אומרים, אף התולה עצמו בבית-כיסא יותר מדי."

תזונה

כיצר לקבל כ"מ/1

אחר שנת הכצורת האחרונה נדהמו שלטונ' נות איי הכתולה שבאיי הודו המערבית (אי"י לוסיה: 30 אלף) לגלות ירידה מהרדה בשי' עור הילדה המקומי. שנה אחת רבת-תנובה יותר מאוחר גילו תופעה הפוכה: שיעור הי' לודה הרקיע שחקים.

חוקרי רפואה שהתעניינו בתופעה עמדו עד מהרה על הסיבה: לתפריט החדגוני של קמה תירס ודגים, מנת מזונם של הילדים בשנה שלאחר הכצורת, נוסף שפע של עגבניות, בעלות כמויות ניכרות של ויטמין בי. וסי. היה זה אישור נוסף לדיעה ההולכת ומש' תלסת בחוגי הרפואה כי כושר מיני קשור במישרין לצריכת ויטמין בי. וסי, ולא להם בלבד. הדעה המקובלת אומרת כי כושר מיני הוא תוצאה ישירה של כושר גופני.

אך מה לעשות כדי לא לקיים מה שהביע החודש, בכינוס מדענים, מומחה תזונה בריטי? אמר הוא: "לרוב הגברים בימינו מין היא

• דיעה שנתקבלה על דעת החיילים האמרי' קאיים במלחמת קוריאה שקראו לגלולות הוי' טמין שלהם גלולות ארול סלין על שם שחקן הקולנוע המצליח באהביס.

אגד מוביל בכל הדרכים

האם אתה יודע את ארצך? האם תוכל לזהות את הנקודה המסתתרת תחת סימן השאלה שבמרכז המפה אשר לפניך?

גם אליה מגיע יום יום אוטובוס. אגד, כשם שהוא מגיע לשכנותיה — קיבוץ עמיר וגונן.

כל שעריך לעשות הוא לזהות את שם היישוב ולשלחו בצרוף כרטיס משומש כל שהוא של כל קו. אגד — שהוא למכצע אגד, תל-אביב, ת.ד. 6137.

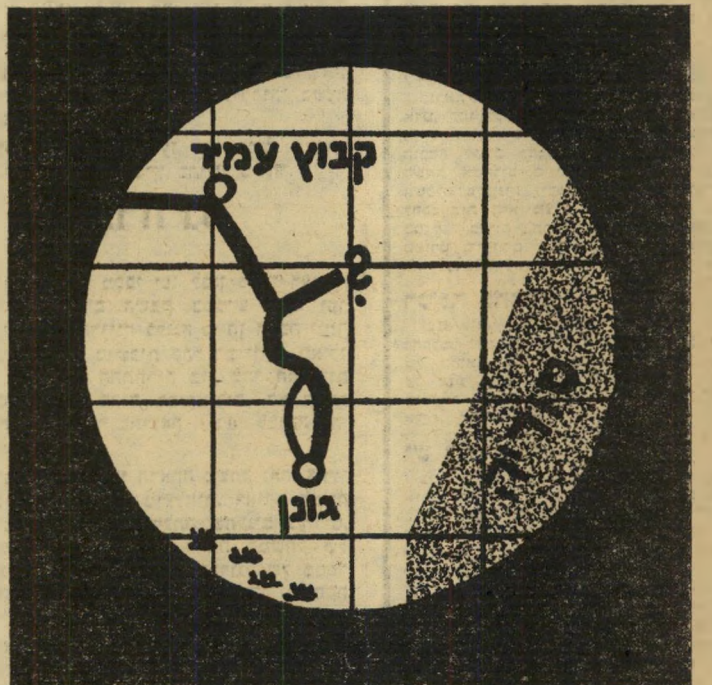
בין המזהים נכונה יוגד פרם ראשון של עשר לירות וחמשה פרסים של לירה אחת כל אחד.

מאות התשובות שהגיעו בשבוע שעבר לא ספקו אף לרגע, ידעו כולן את התשובה הנכונה, או כפי שכתב אורי גרוון מתל-אביב, רחוב קורדובה 6: המושב הוא כמובן (בהדגשה) בית הילל!

הגורל העלה בין בני הארץ היודעים את ארצם את מרגלית מקופת-חולים, טבריה; את יגאל לוקן מחיפה, רחוב יוסף 38 (שצרף ליתר ביטחון לא סתם כרטיס משומש של "אגד" כי אם כרטיסיה משומשת של שלוש לירות) ואיר מיוחס מראשון לציון, רחוב מגדלי 10, שהסכיר כי בית הילל זכתה בשמה לזכר ד"ר הילל יפה, מראשוני הרופאים בארץ.

כל הפרסים יישלחו לבתי זוכיהם בהמאות דואר ובמכתבים רשומים.

חידון הארץ

דע היכן אתה עומד

גונן: קיבוץ בגליל העליון המזרחי, על הגבול. נוסד באוגוסט 1951. שמו הוזמני היה גורבה ונחלאים ב'.

קיבוץ עמיר: בגליל העליון המזרחי, בעמק החולה. נוסד ב'1939.

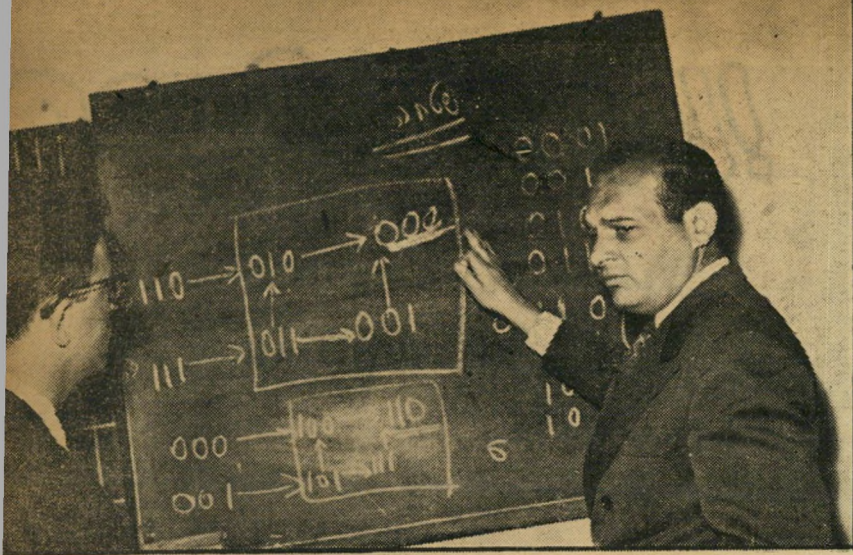
היישוב העברי הראשון בדרום עמק החולה.

סימן השאלה: קיבוץ בגליל המזרחי, בגבול עמק החולה. נוסד בנובמבר 1945.

בראשית מלחמת השחרור ערכו הסורים התקפה חזקה על המקום.

— וכל הדרכים — מובילות לאגד

יליד הארץ, בן 25, נשוי, בעל השכלה תיכונית, קצין, מורה, או פועל מקצועי, זה: אתה

השיטה: מנהלו המדעי של המכון למחקר חברתי שימושי, פרופסור אליהו לואי נוסמן (עם ידי אל הלוח) מסביר שיטת מחקר חדישה, שנוצלה כבר בכמה מהמחקרים האחרונים שערך המכון, לנציג העולם הזה, עורכת-משנה דוב איתן.

יותר, אם כי אתה מסכים שהוא מאלף כמו שהוא. גם למדור במרחב רחב יותר לא היית מתנגד כלל, אם כי גם בממדיו הנוכחיים אתה סבור כי הוא מעורר מחשבה (מה שלא מגע 4% מלהביע את דעתם כי במרחב הוא מיותר ו-2.5% אף טעני כי הוא משוחד). מדורים אחרים שעברו תחת שוט ביקורתך הם אנשים האהוב עליך (בסדר, משעשע מאד, כדאי להאריכו: 72%, יותר מדי רכילות: 13%, מיותר לגמרי: 6%, אין דעה: 4%).

אתה אחוז אוהדים נפל בחלקו של הווי (משעשע מאד יקצר מדי: 72%, טיפשי: 10%, ארוך מדי: 1%, אין דעה: 15%).

עצמאי, מתלהב ואלמוני

רק כל קורא שביעי חילק על ביקורתיו של-עורך מדור קולנוע, אם כי כל קורא ששי היה רוצה לראות את המדור עצמו יותר ארוך. תקפה שהובעה גם לגבי המדורים אמנות, ספרים, וספורט.

אתה עצמאי בדעותיך: אתה מושפע רק פעם אחת מכל ארבע המלצות מדור הספרים, אם כי אתה נתון יותר להשפעת עורך מדור תיאטרון. מקבל את מכל שתי המליצות. אתה מתלהב לתיאטרון, היית רוצה לראות את המדור לעתים קרובות הרבה יותר.

רק כל קורא ששי שייך לאותו סוג קורא אים האהוב במיוחד על פותר-השבצים-על-מנת-לקבל-פרס: אלה שאינם פותרים תשבציים עולמית. המישה הנותרים פותרים איתו דרך קבע, לעתים מוזמנות אי מאפשרים לה אחרים לפתור את התשבץ שבגליונם.

בסדר. טוב. מצויין

80% של קיראי העיתון מסכימים עם עורך הכיתוב, הודיעו כי סגנון העיתון הוא מצוי, יין, טוב ובסדר כמו שהיא. אם כי נמצאו 10% הסבורים כי הוא אחיד מדי, 2% — כי הוא קשה מדי (ל-8% הנותרים עדיין אין דעה).

על נושא חשוב אחר אין דעה ל-15%. הנושא: יותר תמונות על חשבון פחות חומר קריאה. 70% מתנגדים, 15% היו מקבלים שינוי זה באהדה.

בולט מעל לכל סיכומי המספרים והאחוזים: אתה קורא העולם הזה, שייך לשכבה הקובעת את ההגה ועתיד הארץ. עיתונך עומד לא רק במקום הראשון מבחינת מספר קוראיי אלא גם מבחינת טיבם.

כי העולם הזה הצליח, כפי שהמשאל הוכיח פעם נוספת, לרכז סביבו לא רק את הקבוצה הגדולה ביותר של הקוראים בארץ, אלא גם את הקבוצה המעולה ביותר.

אנשי ההתישבות העובדת וקציני צבא צעירי, רים, עורכי-דין ששמים מתחיל ללכת לפנייהם ומנהלי-עבודה צעירים ונמרצים בתעשיות ה'יסוד', ח'כים צעירים ואלפים רבים של סטודנטים בירושלים ובחיפה.

לוחמי מלחמת העצמאות, מפקדים במחתרת ועולים שכבר הספיקו להתערות בארץ, אלה הם קוראיו של העולם הזה — האנשים הקובעים את דרכו של העולם, והרוצים לכן לדעת מה נעשה בעולם ולמה נעשה — אינו רמזיה אותה מספק העולם הזה מדי שבוע.

הקוראים משוכנעים כי העיתון הוא בלתי תלוי ובעל דיעה משלו.

כדאי להזכיר בהודמנות זאת כי ל-52% מבעלי הדעה דיעה חיובית על עורכי העיתון, בניגוד ל-9% בעלי הדעה השלילית.

אחוז אחד ועובדה מעוינת

אתה אינך אגואיסט; נותן לפי אומדן, אפשרות ל-5.7% מידייך, קרוביך, שכניך או חבריך לעבודה לקרוא את העיתון. פירושי של דבר כי העיתון נקרא בשבוע רגיל על ידי יותר מ-102 אלף קוראים.

כאן המקום לציין כי רק אחוז אחד של קוראי העולם הזה קוראים פחות מן החצי של העיתון בניגוד ל-99% הקוראים איתו מן העמוד הראשון עד העמוד האחרון, או כילו מלבד מדורים מסוימים.

אשר לשער העיתון, אינך שמרני כלל. ברוב של 55% אתה תובע לגחנו ככל הי אפשר. מעניינת לא פחות העובדה כי כנגד כל קורא התובע לשים יותר בחורות על השער מצוי אחוז התובע לא לשים בכלל בחורות.

ארוך, מאלף ומשוחזר

אתה שבע רצון מאד מרבר העורך, ממדור המכתבים למערכת ומהרפורטז'ה הגדולה בראש הגליון. אשר לרפורטז'ות הקלות סבור רים 50% כי הן בסדר כמו שהן, 10% — כי הן טפשיות, 5% — כי הן מיותרות, ו-4% כי הן משעממות.

בסך הכל סבורים 60% מן הקוראים כי בעיתון קיים שיח משקל מוצלח (20% — יותר מדי חומר קל, 6% — יותר מדי חומר כבד).

אתה היית רוצה לראות מדור בעולם ארוך

כמובן, כל האפשרויות. בין קוראי העולם הזה מצויים ילידי אפגניסטן ופרו, גרינלנד ויפאן, שלא לדבר על ילידי לוסמבורג, בריזל והודו.

אך אם לא נילדת בארץ הסיכויים הם שלוש כנגד ארבע שאתה מצוי בארץ לפחות 15 שנה. מה שלא מונע כל קורא המישי להיות עולה חדש, שהגיע ארצה אחר קום המדינה.

גם סכל. גם סופר

אתה חדאי סקרני לשמוע יותר על עצמך מאשר עובדות ביוסטטיסטיות גרידא. אם כן דע כי אתה משכיל בהרבה מן האזרח הי ממוצע. בכל שניים משלושה מקרים אתה בעל השכלה תיכונית לפחות, בכל מקרה שמיני בעל השכלה אקדמית.

ההשכלה המשתקפת יפה במקצועך (שהוא לפי סדר השכיחות) — פקידות, מלאכה, מס' חר, הוראה, מקצוע חופשי אחר. אך אין זה הכל. אתה עלול להיות טיקטוריסט או איש צבע הקבע, חקלאי או ימאי, סכל או סופר ובמקרים רבים מאד איש היודע להעריך עיתון טוב — עיתונאי.

אחרי כל ההקדמה הזאת אתה וודאי מ' עניינין לדעת מה היא הכנסתך החודשית. לגמרי לא רעה. בממוצע 220 לירות לחודש.

רוב יציב ידיעה חיובית

אחרי שנתגלה מי אתה נתגלה גם טעמך: על-פירוב אתה קורא קבוע בעל יחס אוהד לעיתון. אתה סבור כי העיתון מעניין, אומר את האמת ולוחם למען הצדק, ולדיעה כי העולם הזה רשאי, כפי שהוא הוכיח לאחר-נה שוב, לומר על עצמו שהוא כסיכמתי. כלי מורא — בלי משוא פנים — ניתן רוב יציב (של 65%), כשם שכמעט 70% מן

שאלוני משאל הקוראים (העולם הזה 904) שומלואו על-ידי 1264 קוראים בנאמנות רבה, אפשרו למערכת לקבל תמונת מדויקת שלך. קורא העולם הזה, ומה שחשוב לא פחות, של דיעתיך על עיתונך.

תשובות אלה המייצגות 7% של תפוצת העיתון באותו שבוע * נשלחו לירושלים, למכון למחקר חברתי שימושי, בראשו עומד הפרופסור אליהו ג'טמן, פרופסור אורח ב' אוניברסיטה העברית לשיטות מחקר. משך כמה ימים טרחו עורכיו של הפרופסור על טימול תשובות השאלונים, תרגמו סמלים אלה בצורת ניקובים על הכרטיסים המייחדים לדבר, מיינה את הכרטיסים במכונת המיון חדישה ביותר, יחידה ממינה בארץ.

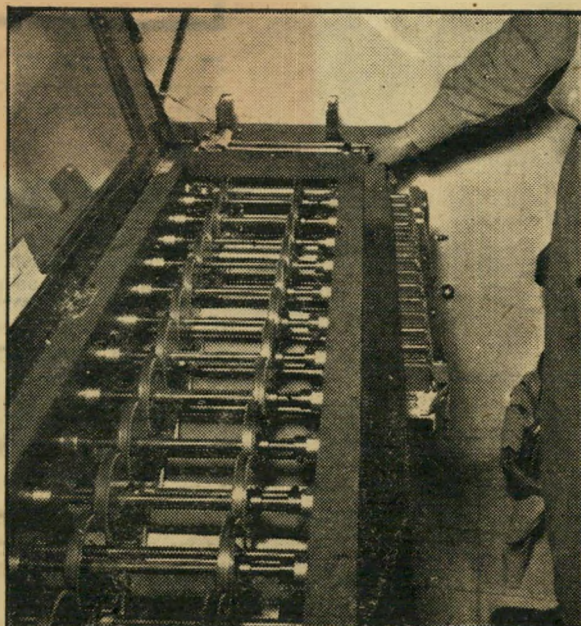
כתום המלאכה הרבה הסביר פרופסור גוט' מן, שאיננו אחראי להכנת השאלון, אך שטי' כם את שלל מספרי השאלון, כי לו נערך השאלון בצורה מדעית, מתוכננת יותר, היה מאפשר עיבוד מהיר יותר וממצה יותר.

גם פרו. גם יפאן

גילך הממוצע הוא 25 שנים והסיכויים הם רק אחת לחמש כי הגך למטה מ-18 או ל' מעלה מ-30. אתה רחוק, אי, וזאת כנראה הבריר רה היחידה האחרת, נשוי, אך הסיכוי שוה. על כל קורא רחוק מציי קורא נשוי אחד. אולם מתוך כל חמישה קוראים נשואים ארבעה הם כבר אבות (ואמהות) לילדים.

כל קורא שני הוא יליד הארץ, ואם לא נולדת בארץ יש לך סיכויים להיות יליד פולין (כל קורא עשירי), עיראק (כל קורא ארבעים) או תורכיה (כל קורא מאה). אין אלה,

* הענות ללא דוגמה בעיתונות העולמית, תפוצת העולם הזה עלתה בשבועות האחרונים בכמה עשרות אחוזים נוספים.

התשובות: מכונת מיון, המחיינת, מונה, מלוחות ומדפיסה סיכומים במהירות של 400 כרטיסים לדקה, טיכמה תשובות קוראי העולם הזה.

השאלות: עובדת המכון למחקר חברתי שימושי בדרך למכונות הניקוב כשהיא מחזיקה בידיה כמה עשרות מ-1264 שאלוני הקוראים.

ספר אסבתא!

בצריכת איני גילי

זוג חמשירים

היה היה יקה, שמו אוטו —
 חביב על מאות חתיכותו.
 אך לפתע נשאר
 ערירי כרעצר —
 כי יש פאנצ'ר באוטו של אוטו.

היה איש צנוע נורא,
 שבאוטובוס שלט קרא:
 „נא לשמור על החוק —
 לריצפה לא לירוק!“
 או קפץ וירק לתיקרה.

במו עיני
 בזאת אני מהרשת מדור וותיק ב„העולם הזה“ כד קורא מוזמן לספק חומר לפניה זאת, וכד קטע שיפורסם יזכה את בעליו בפרס ספר. המעשיות יכולות להיות גנובות — בתנאי שלא אגלה זאת. ראשון הזוכים בפרס, מבלי שהתכוון לכך, הוא דוד ארנון מנתניה, ששלח לי את הסיפור הבא:

אחד מוותיקי העלייה השנייה עוצר בי רחוב אדם שפניו נראים לו מוכרים.
 „הו! שלום!“ הוא קורא, „שלום ידידי הוותיק! זה שנים שלא התראינו! מה שלומך? ומה שלום ציפורי?“
 „סלח לי, עונה השני, אבל אינני זוכר אותך כלל. מתי נפגשנו, אם בי כלל?“

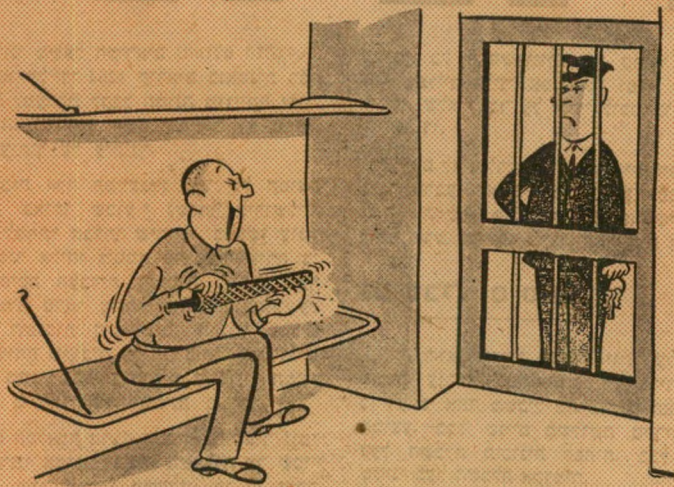
אדם נשוי צריך לשכוח את כל שגיאותיו — אין טעם ששני אנשים ישמרו בזכרונם את אותו הדבר
הטראגדיה של האולקוס היא, שאפשר לקבל אוחו גם מבלי להגיע להצלחה.

נאומים וכו'

פסוקים מכה ומשם

יותר מדי עסקנים סבורים שיוכלו לדחוף את עצמם קדימה עלידי כך שיטפחו לעצמם על הכתף... לעולם אין אדם עסוק מדי כדי לדבר על כך, עד כמה עסוק הוא... בהתחשב עם העובדה מה נאים דיבוריהם של אנשים ומה מכוערים מעשיהם, אולי מוטב היה שאנשים ידברו יותר ויעשו פחות... איש אינו מסכים לדעתו של אחר. לכל היותר הוא מסכים לדעת עצמו בשאחר משמיע אותה... לפני שאתה שופך קיתון של רותחין על חסרוגותיו של משהו אחר, התאפק ומנה עד עשרה — חסרוגות משלך... על טיבו של נואם אפשר לשפוט לפי שאלותיו, יותר מאשר לפי תשובותיו... מדוע מסוגל זכרונו לשמור את הפרטים הקטנים ביותר שאירעו לנו, אולם בשום פנים אינו מסוגל להזכיר לנו כמה פעמים סיפרנו עליהם למישהו אחר? ... יש רק דבר אחד בעולם גרוע מכך שמדברים עליך — וחוא, שאין מדברים עליך... יבורך האיש, שכאשר אין לו מה לומר אין הוא מוצא לנחוק לתת לקהל השומעים הוכחה מילולית לכך... אין דבר מרגיז יותר מאשר הסכמה מוחלטת של קהל השומעים שעה שאתה ממלמל משהו על דעות לשונך ויכולתך המוגבלת... להפיק מחיאות כפיים, זה ממש כמו לפתוח צנצנת זיתים: עיקר הקושי הוא להוציא את הראשון, ואחריו מתרדדים במילא כל השאר... לא לחינם מעמידים בקבוק מים לפני כל נואם: זהו חומר-הגלם העיקרי שלו... הוא פתח את האסיפה באמרו: „כטרם אתחיל בדברי, ברצוני לומר משהו!“

הבעל לאשתו: „פחות מדי כסף נשאר בסוף החודש.“ האשה: „עוד גרוע מזה. יותר מדי חודש נשאר בסוף הכסף.“

„אז מה?“

חרוז או שנים
 אם נשים אינן נזיזות אשה לרעותה חיבה —
 הגברים הם הסיבה.

שופט הוא איש אשר חותר את האמת לחשוף מהר: מי משני המתדיינים שכר פרקליט מוכשר יותר.

נשים הן כמו לחמניות: הן נחטפות כשהן טריות.

כוח הנשים אינו כה קטן כשהן משתריינות — בחולשתן.

מי שסבור כי העבר אינו יכול להשתנות — סימן שלא כתב עוד ספר זכרונות.

דוגמה לשלטון המיעוט על הרוב: ילד יחיד בבית טוב.

אם אתה מוכרח להביא את עצמך כדוגמה לילדיך — מוטב שתצו את עצמך כזהרה ולא כמופת.

כוח הנשים אינו כה קטן כשהן משתריינות — בחולשתן.

מי שסבור כי העבר אינו יכול להשתנות — סימן שלא כתב עוד ספר זכרונות.

דוגמה לשלטון המיעוט על הרוב: ילד יחיד בבית טוב.

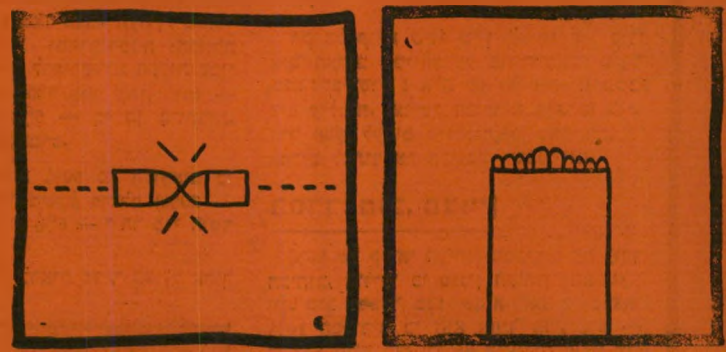
אם אתה מוכרח להביא את עצמך כדוגמה לילדיך — מוטב שתצו את עצמך כזהרה ולא כמופת.

מי שסבור כי העבר אינו יכול להשתנות — סימן שלא כתב עוד ספר זכרונות.

דוגמה לשלטון המיעוט על הרוב: ילד יחיד בבית טוב.

השקשת

כותרת הציור הימני היא הפעם רגליה של אסתר וזיליאמס בעיני רג בכריכת השחיה. לציור השמאלי — אתה מוזמן לשלוח כותרת הולמת, והמוצלחת ביותר תזכה את בעליה בפרס של שלושה ספרים. כן יחולקו שלושה פרסים נוספים של ספר אחד לכותרות מצטיינות אחרות.

שיא השלמות

האשה האידיאלית היא זאת שיש הרבה מה לומר לזכותה, אבל השאר מעניין לא פחות.
המצב הכלכלי האידיאלי הוא הי צירוף של משכורות 1955, מחירי 1935 ומסי 1915.
התחליף האידיאלי לנטיין-חיים — הוא להיות בן 16.
השמלון האידיאלית היא הפשרה בין רצונן הגלוי של הנשים להתכסות לבין רצונן המכוסה להתגלות. **נוסח אחר:** השמלה האידיאלית כמוה כגזרית-ילי שדי

טילל הוא או מאורע שנשמר אותו לעד בזכרונו, או — חס וחלילה — מאורע שלעולם לא נשכח אותו

איטובוס הוא בלייתחבורת שרוה המקומות בו פנויים כאשר הוא נוסע בכיוון ההפוך.